

The background of the cover is a photograph of a fishing spot. In the foreground, a woman wearing a grey sweatshirt with a 'The Season's Best' logo and a dark cap is sitting in tall green grass, holding a fishing rod. In the middle ground, a man in a dark jacket and cap is standing in the water, also fishing. The background shows a dense field of purple flowers and more people in the distance.

LIVON SANOMAT

Nro 1/2007

Irtonumero 7,00 €

Sisällys

Kyläpäällikön terveiset	3
Uusi työntekijä.....	3
Livokas ry:n tiedot.....	4
Livolaista huippuosaamista - esittelyssä vaappumestari Eppu Illikainen.....	5
Maaviesti - lehti	7
Laatukaari – hanke.....	8
Livolla ei kangistuta kaavoihin.....	9
40 - 25 vuotta	10
Livon Karhunveistoviikko	11
Livon linkkinä eduskunnassa.....	12
Polttopuuyrittäjä, yksi yrittämisen muoto	13
Livokkaan lämpö -hanke	14
Maijan luona Helmikodilla 99 -vuotispäivillä	15
Pohjois-Suomen Erämessut	15
Livon maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia	16
Uusi kylätalkkari Livolle	17
Äitienpäivä 2007.....	17
Kalastuskunnan kuulumisia	18
Kalastuslupien hinnat vuodelle 2007	19
Rauhanyhdistyksen kuulumisia	19
Juntin perhe – vuoden kyläläiset!	20
Katkelmia vanhasta Pudasjärven pitäjän kuvauksesta vuodelta 1776	21
Kuutamohiihto	23
Puulaakilentopalloa.....	24
Metsätöissä Länsi-Lapin savotoilla	25
Aitto-ojan kalaveden osakaskunnan hinnasto, lupamyymät ja yhteystiedot kaudella 2007 - 2008	27
Lentopallon nuorisoleiri.....	28
Linnunpönttötalkoisiin.....	29
Livon pilkkikilpailun tulokset.....	30
Lasten hiihtokilpailujen tulokset.....	30
Kyläsarja	31
Lastennurkka.....	32
Hierontaa.....	33
Puhakan Puristus.....	33
Ilmoitustaulu	34
Palveluita	35
Livolla tapahtuu.....	36

POHJANTÄHTI
kehittämiskeskus

- Tietoa ja osaamista
- Elinvoimaa maaseudulle
- Kannattavuutta yrittäjyyteen

Kehittämiskeskus Pohjantähti
Teollisuustie 1
93100 Pudasjärvi

Puh. (08) 8202 386
Fax. (08) 823 456
info@pudasjarvi.fi
http://pt.pudasjarvi.fi

Kansikuva: MiPe

Kyläpäällikön terveiset

Livolaiset!

Talvesta selvittiin, ja talven aikana saimme kokea taas kylällämme monia mukavia asioita, sekä olla mukana yhteisissä ikimuistoisissa tapahtumissa. Kyläläisten aktiivisuus jaksaa ilahduttaa aina vaan, uudelleen ja uudelleen.

Koulun uusi lämmitysjärjestelmä toimii hienosti, ja huoltorinki pelaa. Tästä tulee muodostumaan kyläseurallemme iso säästö koulun ylläpitokustannuksissa, yhdessä uudelleen kilpailutetun sähkösopimuksen kanssa. Myös koulun yhteysrakennettu asunto on nyt valmis. Asunnosta tuli todella mukava ja viihtyisä. Kiitokset remonttireiskoille hyvästä työstä. Samoin uusittu wc on nyt käyttökunnossa.

Näin ne asiat vaan etenee ja joskus hurjiltakin kuulostavat projektit valmistuu. Meidän tarvitsee vaan uskoa omiin kykyihimme, ja tarttua rohkeasti toimeen, kun uusia ideoita kylän kehittämiseksi ja ennen kaikkea kyläläisten viihtyvyyden parantamiseksi putkahtelee esille.

Livo on tällä hetkellä erittäin mukava, kaunis, sekä viihtyisä paikka asua ja elää. Kylä on harvinaisen sosiaalinen, joten tänne on hyvä tulla asumaan muualtakin. Jotta me voimme ottaa kylällemme uusia asukkaita vastaan, meillä tulisi olla tarjolla tontteja sekä taloja. Rakentamatonta maata meillä on, kun vain kaavoitamme niitä tonteiksi ja laitamme myyntiin. Samoin meillä löytyy lukuisia tyhjillään olevia taloja, joihin nuorten perheiden olisi helppo tulla asumaan. Kevyt kaavoitus on jo yksi toteutumassa oleva asia, joka auttaa meitä uusien kyläläisten saamisessa. Olkaa aktiivisia, ottakaa selvää kaavoituksesta, ja mahdollisuuksista realisoida maata tontteina. Samoin mahdollisuuksista myydä jo olemassa olevia - ja varsinkin tyhjillään olevia kiinteistöjä.

Uskon että kylällämme on erittäin hyvät mahdollisuudet kehittyä ja kasvaa entisestään. Kasvu tuo meille lisää palveluita, aktiviteetteja ja paljon monia mukavia asioita.

Jatketaan samaan malliin terveisin,

Ari

Uusi työntekijä

Hei! Olen Juusolan Markku ja uusi Livokkaan tietotuvan yöntekijä. Tulin tänne maaliskuun alussa Tietokoneen käyttäjän AB-kurssilta ensin harjoittelijaksi, jonka jälkeen jäin tänne töihin.

Aikaisemmin olen ollut metsätöissä ja leipomossa paistajana. Harrastan digikuvausta ja marjastusta.

Hyvää kesän odotusta kaikille toivoo,

Markku

Markku Juusola
(Kuva. Sirpa Kettinen)

Livokas ry:n tiedot

Kirsiojantie 31
93220 LIVO
puh./fax (08) 823 164 (tietotupa, kioski, kirpputori, suoramyyni, kirjasto)
Tilinro OP 536004-5158137
Jäsenmaksu 5 €/vuosi
kotisivun osoite: <http://www.pudasjarvi.fi/kylat/livo>
sähköpostiosoite: livokas@luukku.com

Hallitus

Puheenjohtaja Ari Puhakka	p. 050 – 403 0055	ari.puhakka@ap-trading.fi
Sihteeri Anni-Inkeri Törmänen	p. 040 – 545 7162	ai.tormanen@pp.inet.fi
Jouni Puhakka	p. 040 – 063 4325	jspuhakka@gmail.com
Virve Stenius	p. 040 – 506 5194	virve.stenius@gmail.com
Vesa Salmela	p. 040 – 553 5741	vesa.salmela@isosityote.com
Pirjo Tuovila	p. 040 – 739 2447	
Rahastonhoitaja Minna Perttu	p. 040 – 504 9663	(Livokkaaseen liittyvät asiat: minna.perttu@pp.nic.fi muut asiat: minna.perttu@koillismaa.fi)

Soitathan töissä käyville iltaisin tai viikonloppuisin.

LIVON MONIPUOLINEN SUPERMARKETTI AVOINNA

**KIOSKIN, KIRPPUTORIN,
SUORAMYNNIN, KIRJASTON
JA TIETOTUVAN AUKIOLOAJAT**

30.4. – 27.5. sekä 1.9. eteenpäin

ma – ti, to – pe 12.00 – 18.00
la 10.00 – 18.00
ke ja su SULJETTU

28.5. – 31.8.

ma-to, la	10.00 – 18.00
pe	10.00 – 20.00
su	12.00 – 16.00

**Kioskin, suoramyynnin, kirpputorin,
kirjaston ja tietotuvan
VAPUN aukioloajat:**

ma 30.4. 12.00 – 18.00
ma 1.5. 12.00 – 16.00
ke 2.5. SULJETTU

HELATORSTAIN aukioloajat:
ke 16.5. SULJETTU
to 17.5. 12.00 – 14.00
pe 18.5. 12.00 – 18.00

JUHANNUKSEN aukioloajat:
to 21.6 klo 10.00 – 20.00
pe 22.6. klo 10 – 14
la 23.6. SULJETTU

Livolaista huippuosaamista - esittelyssä vaappumestari Eppu Illikainen

Lähes kaikkien leikki-ikäisten lasten kesäisiin harrastuksiin kuuluvat ongellakäynnit, jos vain ongintaan soveltuva vesistö sijaitsee sopivalla etäisyydellä kotoa. Jo kauan sitten, joskus 1970-luvun puolivälissä jouduin vähän niin kuin olosuhteiden pakosta seuraamaan lähinaapurin, Kokon lasten onkitouhuja, olihan siellä onkisaikissa omakin nuorimmaiseni, Marjukka. Päivät pitkät nämä ”penskat” jaksoivat kököttää Kokon lahden rannoilla ja usein jouduin töistä tultuani perkaamaan muutamia sinttejä, mutta yleensä ne saaliit olivat sitä tavanomaista pientä roskakalaa. Sama päivittely tuntui olevan Kokossakin, että olisipa edes joskuskaan ahvenia. Yksi lauantai-ilta menin Kokkoon ja sanoin pojille – Epulle ja Oskulle - että minulla ois kyllä tievossa onkipaikka, josta saa vain ahvenia, mutta ne on niin pieniä, että ne on ikäviä perkattavia. Ja sitä paitsi, Manulta täytyy olla lupa, muuten en voi ottaa teitä mukaan. Manu haettiin salamavauhtia paikalle ja ongellelährtlupa tuli saman tien lupauksella, että menkää vain ongelle, kyllä minä perkaan ahvenet. Annoin ohjeet, että varatkaa riittävästi matoja, onget vapoineen ja kalansaalista varten muovikassit jokaiselle.

Aamulla menin sovittuun aikaan Marjukan kanssa Kokkoon. Pojat olivat jo varusteet valmiina ja taisipa Hilukin olla mukana kun pakkauduimme minun Taunukseeni ja suuntasin auton keulan kohti Ällin tietä. Pysäköin Ällin tien päähän ja patikoimme siitä suoraan Lampisuon lammelle. Onget nopeasti toimintakuntoon ja kokeilemaan, onko ahven syönnillään. Monta sekuntia ei tarvinnut odottaa, kun jo yks jos toinenkin koho alkoi upota ja iloisien kiljunnan saattelmana pieniä ahvenen tirriä alkoi sätkiä jokaisen onkijan kalakassissa. Olisiko tuntiakaan kulunut, kun kassit olivat jo puolillaan. Sanoin, että on niitä jo Manulle perkata asti, ei ongita enää yhtään ahventa lisää. Kun palattiin Kokkoon, oli Manu jo pihalla vastassa kyselemässä, lähtikö niitä ahvenia. Martille riitti perkattavaa koko iltapäiväksi, vaikka Hakosaaren Eino ja Irja sattuiivat tulemaan kylään ja joutuivat perkaustalkoisiin avuksi.

Seuraavana lauantaina menin taas Kokkoon kysymään pojilta, että lähdemmekö taas huomenissa ongelle. Nyt Manulta tuli vastaus että ”joo, menkää vain, mutta ite kans perkkaatta, jos ongitta”. Siihen se ahvenen onginta tyssäsi. Kävimme sitten muutaman reissun Rytinkijärven perässä Heinäojalla tonkoja kokeilemassa. Ei ottanut onnistuakseen – penskaporukalla. On se sen verran ”herkkä laji” se tongon onginta, että siellä on parempi olla yksin tai korkeintaan muutaman tottuneen kaverin kanssa.

Meni muutama kymmenen vuotta ja sain huomata Eppu innostuneen vetouistelusta. Tiesin hänen myöskin ”värkkäävän” omatekoisia perhoviritelmiä. Minäkin tulin maininneeksi, että olen minäkin tarvellyt arvokkaan museoesineen, vanhan, ison kuparisen kahvipannun, kun olen rakennellut omatekoisia uistimia, mutta enemmän olen kuitenkin maalisiveltimen kanssa ”viritellyt” tehdastekoisia lippoja. Liisa-Maria intoutui, että kun ei se tuo Niku enää muilla vieheillä kalasta kuin perhoilla ja, kun sillä on monta pakillista noita uistimia, niin ne joutaa antaa Epulle. En ollut samaa mieltä asiasta ja siksi toiseksi, olinhan menettänyt parhaan lippavalikoimani unohtaessani kalalla ollessani viehepakkini rannalle ja löytäjä piti sen omanaan.

Kannustin kyllä Eppua kokeilemaan omia virityksiä uistimiinsa ja myös kokeilemaan täysin omatekoisilakin vieheillä. Seurailin sitten vuosien varrella hänen menestymistään ympäri Pohjois-Suomea järjestetyissä vetouistelukilpailuissa ja hyvin niissä menestyikin. Palkintosijoja alkoi irrota aina silloin tällöin, kymmenen sakkii kuitenkin lähes aina ja aina omatekoisilla Ventti-vaapuilla.

Vuonna 2004 Eppu innostui lähettämään Ventti-vaappunsa Erä-lehden ”vuoden vaappu” – kilpailuun. Heti ensi yrittämällä Ventti valittiin viiden parhaan vaapun joukkoon. Jatkoa seurasi vuonna 2006, jolloin Ventti oli jälleen mukana Erä-lehden vuoden vaappu-kilpailussa ja menestyi tälläkin kertaa, sijoittuen viiden parhaan joukkoon. Nyt Erä-lehti

kutsui kaikki viiden parhaan joukkoon selviytyneet vaapuntekijät vaappuineen Kolin Erämessuille Erä-lehden osastolle myymään omia vaappujaan. Lehti vastasi reissun kustannuksista. Eppu ja Saija pakkasivat 200 uistinta mukaan ja matkasivat juhannusta edeltävänä viikonloppuna messuille. Myyntimenestys oli odottamattomankin hyvä. Kahden päivän aikana Eppu ja Saija myivät saman määrän kuin neljä muuta, samalla osastolla vaappujaan myynyttä myivät yhteensä.

Osastolla poikenneet kalastustarvikealan kauppiaatkin olivat kiinnostuneita Venttivaapusta ja ottivat sitä pieniä eriä myyntiin. Heti juhannuksen jälkeen Epun kännykkä alkoi soida, kun kauppiaat soittelivat, että nyt pitäisi saada lisää Venttejä ja pian. Viikko sitten ostetut on myyty ja mikään muu viehe ei asiakkaille enää kelpaa. Ventti sen olla täytyy.

Tammikuun alkupuolella yhtenä lauantai-iltana Eppu soitti, että nyt on 600 vaappua pakattuna matkalaukkuihin ja aamulla kuuden aikaan lähtee lentokone Helsinkiin. Erä-lehti on kutsunut Helsingin messukeskuksessa järjestettävälle kansainvälisille venemessuille omalle osastolleen esittelemään ja myymään Ventti-vaappuja. Lähdemme yhdessä Saijan kanssa sinne kolmeksi tai neljäksi päiväksi myymään.

Maaliskuun alussa sain pitkästä ajasta tilaisuuden jutella vaappumestarin kanssa kasvotusten. Eppu kertoi kokemuksistaan venemessuilta. Kauppa oli käynyt ja tilauksia kevään toimituksiin oli kertynyt ihan riittämiin. Kun ehdotin, että eikö jo kannattaisi laajentaa vaapun tekoa ja ottaa alihankkijoita töihin mukaan, niin Epun ehdoton mielipide oli, ettei kannata pilata Ventin saamaa hyvää mainetta massatuotannolla. Yhtään vaappua hän ei halua päästää ostajalle varmistamatta itse, että vaappu ui oikein, uistimessa sen uintiliike on tärkeämpi kuin uistimen väri. Vain koukkujen kiinnittämiseen hän käyttää apunaan samassa taloyhtiössä asuvaa ulkopuolista henkilöä.

Eppu on omien taitojensa ja saavutustensa suhteen vaatimaton persoona, vaikka onkin ihan ilmetty Puro-lan ukin kopio, yhtä rehevää huumoria viljelevä, vilkas ja ulospäin suuntautuva. Verstastiloina asuntonsa kellaritiloista isännöitsijän osoittama pieni huone, mutta työn jälki aivan ihmeteltävän tasaista ja hyvää, aivan kuin vaaput olisivat ”vapriikin tuotteita”. Livokkaan kioskin suoramyyntipisteessäkin Ventti-vaappuja on ollut ja on myynnissä, mutta ei mitään rekvisiittaa, josta ilmenisi, että uistimet ovat valtakunnallistakin mainetta ja tunnettuutta saaneita, oman kylän kasvatin käsityötaidon mestarisaavutuksia. Sovimme jo Epun kanssa että korjaan keväällä asian ja laitan keväällä kirpputorin seinälle Erä-lehden testituloksista kerton van mainoslehtisen.

Kun tämä juttu jo muutenkin on mennyt vähän ”mainoksen puolelle”, kerronpa omankin ensikokeiluni Ventti-vaapulla. Oli juhannusviikkoa toissa kesänä, kun Eppu poikkesi meille ostamaan Livon kalaskunnan kalastusluvan. Oli vapaapäivänään lähtenyt tuomaan Urheilu- Ankkuriin uistimia myyntiin ja samalla myöskin tuomaan velipojalleen muutamia uusia uistimia. Minäkin ostin silloin yhden Pikku-Ventin.

Juhannuksen jälkeen maanantain vastaisena yönä päättyi Illikaisen koskella istutuksista johtunut rauhoitus ja lähdin maanantaiaamuna viiden aikoihin koskelle poistamaan siellä olleet kalastuskieltotaulut. Otin virvelin mukaan, vaikka ajattelin, että onhan siellä ollut puolesta yöstä lähtien kalamiehiä, ettei sinne sekaan enää sovi. Yllätyin, kun koskella ei enää ollut ketään, kun menin. Otin virvelin, laitoin siiman päähän Ventin ja menin sillan yläpuolella rantaan.

Vanhasta tottumuksesta laskin vaapun veteen ja testasin sen uinnin ja havaitsin sen moitteettomaksi. Sen jälkeen tein ensimmäisen heiton pitkälle poikkivirtaan, ja kas kummaa. Heti, kun vaappu ennätti uida

muutaman sekunnin, tuntui siimassa kovaa tempoilua. Potkinnan temposta tunnistin heti, ettei ole hauki. Lohikala on, eikä ihan pieni olekaan! Mutta missä on haavi? Harmikseni totesin, että haavi oli jäänyt auton perään ja auto on viidenkymmenen metrin päässä. Olen tottunut käyttämään mahdollisimman ohutta siimaa, enkä ollut vaihtanut siimaa tuoreempaan ainakaan kahteen kesään. En harmitellut sitä, että menettäisin kalan, mutta se huolestutti, että menetän ainoan Venttini sen kalan mukana. Ei siis auttanut muu, kuin yrittää väsyttää kala ja yrittää saada se maalle ilman haavia. Kala osoittautui kirjoloheksi, joka on aika työläs väsyttävä.

Aikani väsyteltyäni aloin yrittämän sitä maalle, mutta kävi, niin kuin olin pelännytkin. Juuri, kun olin saamassa sen kuiville kiville, katkesi siima. Heitin virvelin käsistäni ja hyökkäsin kaksin käsin kalan kimp-puun. Sain siitä hyvän otteen, mutta samalla jalka lipesi ja sen seurauk-sen vihlaasi selässä niin, että oli huuto päästä. Sain, kuin sainkin puoli-toistakiloisen kirjolohen reppuun, mutta selkä oli aivan surkeassa kun-nossa. En malttanut silti heti lähteä kotiin. Solmin Ventin uudelleen sii-man päähän, hain haavin autosta ja jatkoin kalastusta, vaikka tuskallista-kin se oli kipeän selän vuoksi. Sain vielä kolme kirjolohta ja neljä tai-menta.

Sitten olikin jo pakko lähteä kotiin. Sairastin selkääni pari viikkoa, etten pystynyt kalalle ollenkaan. Kun sain selkäni kuntoon, alkoikin jo marjas-tusaika ja loppukesän joki oli jatkuvasti tulvassa. Viime kesä oli vuoros-taan niin kuiva, ettei uistimelle ollut Livojoessa uimavettä, joten enem-mät kokeilut jäivät odottamaan aikoja parempia.

NK (Kolme ensimmäistä kuvaa Epun omia)

Maaviesti - lehti

Livokas ry kuuluu yhteisöjäsenenä ProAgria Oulu ry:hyn, entiseltä nimeltään Oulun maaseutukeskukseen. Maaviesti on ProAgria Oulun, Kainuun ja Lapin asiakaslehti, joka postitetaan kaikille yhdistysten jäsenyhteisöille. Livokas ry toimittaa joka vuosi tiedon jäsenrekisteristään ProAgria Oululle, jonka perusteella maaviesti lähetetään kaikille Livokas ry:n jäsenille. Lehti on siis ilmainen kaikille Livokas ry:n jäsenille.

Mikäli et halua lehteä tai tulee tarve osoitteenmuutokseen kesken vuoden, voit ilmoittaa siitä suoraan ProAgria Ouluun, p. (08) 316 8611.

Myös Livon maa- ja kotitalousnaisten jäsenet saavat Maaviesti –lehden.

Kuva lehdestä internet-sivulta osoitteesta www.oulu.maaseutukeskus.fi

Laatukaari – hanke

Pudasjärvelle ollaan suunnittelemassa Laatukaari työnimellä pienyritysten kehittämis- ja markkinointihanketta. Laatukaari toimii sateenvarjohankkeena, joka kokoaa projektin päämääriä ja tavoitteita tukevia muita hankkeita työskentelemään yhteisesti. Tarkoituksena on välttää päällekkäistä toimintaa, luoda verkostoa monilla tahoilla ja yhdenmukaistaa markkinointia. Hankkeen päämääränä on työpaikkojen ja tulojen lisääminen alueen asukkaille kehittämällä laadukkaiden tuotteiden ja palveluiden valmistamista ja myyntiä. Muilla hankkeilla haetaan tehokkuutta ala- ja aluekohtaiseen kehittämiseen. Tällaisella ratkaisulla sateenvarjohanke vastaa yleisen tason osaamisen kohottamisesta jolloin erityishankkeet voivat paremmin ja tehokkaammin keskittyä omien erityisalojensa tietotaidon lisäämiseen, myös kustannuksia voidaan säästää.

Alueellamme on runsaat luonnonvarat, joita voidaan hyödyntää mm. matkailussa, elintarviketeollisuudessa ja käsityöläisten raaka-ainelähteenä. Tehokkaalla suunnittelulla, yhteistoiminnalla ja verkottumisella näistä voidaan muodostaa merkittävä, yhtenäinen tuoteperhe, jonka avulla tuotteiden ja palveluiden myynti on helpompaa ja edullisempaa yksittäiselle yrittäjälle. Hankkeen tärkeänä tavoitteena on luoda alueellinen tuotemerkki eli brändi, joka kattaa kaikki siihen liittyvien yrittäjien tuotteet ja palvelut. Brändin korkean laadun takaa yrittäjistä ja asiantuntijoista muodostettu laatukomitea, joka tukee ja neuvoo yrittäjiä saavuttamaan ja säilyttämään korkean laatutason ja hyvän imagon. Laatukomitea myös hyväksyy, oikeuden tuotemerkin käyttöön. Tuotteiden mahdollisuudet liittyä jo olemassa oleviin tuotemerkkeihin kartoitetaan yhdessä yrittäjien kanssa hankkeen aikana.

Laatukaari - hankkeeseen sisältyvänä pilottihankkeena on tarkoitus toteuttaa alueen marjojen, metsäsienten ja luonnonyrttien keräilyn ja jatkojalostuksen kehittämishanke. Pudasjärvellä toimii jo marjojen välitys useiden yrittäjien toimesta erittäin hyvin, kun taas sienten ja yrttien välitys ja jalostus on hyvin satunnaisista. Päämääränä tässä on löytää uusia toimijoita tai laajentaa jo toimivien yritysten toimintaa luonnontuotteiden jatkojalostamiseksi korkealaatuisiksi elintarvikkeiksi, joille haetaan markkinoita sekä kotimaasta, että ulkomailta. Pyritään myös verkostoitumaan olemassa olevien, muualla Suomessa toimivien yritysten kanssa ja tarjota niille yhteistoimintaa mm. keräilytuotteiden välityksessä, esikäsittelyssä ja alihankinnassa. Yhteistyössä eri toimijoiden kanssa pyritään löytämään sellaiset osa-alueet, joilla voidaan nähdä menestymisen mahdollisuuksia nykyisillä ja tulevilla markkinoilla.

Markku Juusolan ottama Villi Pohjolan valokuvauskilpailussa palkittu kuva, 2. palkinto

Eri kylähankkeet ja –yhdistykset ovat Laatukaari –hankkeen tärkeimpiä yhteistyökumppaneita järjestettäessä koulutusta ja parannettaessa yrittämisen edellytyksiä eri puolilla Pudasjärveä. Ne voisivat joko toimia itse esimerkiksi luonnontuotteiden ostopisteinä, valmiiden tuotteiden myyjinä ja tarjota kohtuullisella vuokralla tiloja aloittavien yrittäjien käyttöön. Toimiva yritys aina lisää elinvoimaa ympäristössään.

Lisätietoja: Eino Parviainen 041-547 6505 tai eino.parviainen@pudasjarvi.fi

Livolla ei kangistuta kaavoihin

Livon koululla järjestettiin 26.3. keskustelutilaisuus, jonka aiheena oli maankäytön suunnittelu Livolla. Asia kiinnosti pariakymmentä kyläläistä. Alustajiksi ja asiantuntijoiksi saatiin tilaisuuteen ympäristökeskuksesta arkkitehti Antti Huttunen ja Pudasjärven kaupungilta maankäyttöinsinööri Markku Mattinen.

Keskusteluissa todettiin, että kylien maankäytön suunnittelu on ollut Livolla vähäistä, eikä siihen ole yleisesti saatu tarpeeksi resursseja. Ilman kaavoja on ollut Livollekin vaikea saada rakennuslupia. Yksittäisten suunnitelmien varassa kylän rakentuminen on ollut sattumanvaraista ja saattanut johtaa huonoon kehitykseen. Yleisenä toteamuksena oli kuitenkin, että uudet rakennuspaikat ja tontit ovat välttämättömiä, jotta kylä saisi uusia asukkaita.

Asiantuntijoiden arvioissa ja yleisenä mielipiteenä todettiin suurimpana ongelmana olevan rantarakentaminen, jota ei pystytä toteuttamaan monessakaan paikassa Livojoella tiukan lainsäädännön takia sekä yleinen rakennustonttien puute.

Livokas kartoittamaan yhdessä kaupungin kanssa

Monipuolisen ja rakentavien keskustelujen pohjalta päädyttiin tulokseen, jonka mukaan Livokas ry tekee Pudasjärven kaupungille esityksen, että Livojokivarren maankäyttöön liittyvät tarpeet ja toiveet kartoitettaisiin Ala-Livolta ylöspäin yhdessä kaupungin kanssa. Laajemman vaikutuksen saamiseksi Livojokivarteen, myös Yli-Livo ja Sarakylä pyritään saamaan mukaan kartoitukseen. Kartoituksesta saatuja tietoja hyödynnetään myöhemmin normaalissa kaavoitustoiminnassa, joka huomioi erityisesti kylien kehitystarpeet.

Kyläläisten palaute keskustelutilaisuudesta oli pelkästään myönteistä. Yleisesti todettiin, että rakentamisen esteitä on purettava yhteisesti ja yhteistyöllä muiden tahojen kanssa.

Jouni Puhakka

40 - 25 vuotta

25 vuotta sitten aloitin joka tiistai Pudasjärven lukiolla opettamaan rouville öljyvärimaalauksen jaloja taitoja. Käytin silloin yhtä syrjäkylämme palvelumuotoa hyväksi, taksia, kansalaisopiston laskuun. Myöskin oppilaat saivat matkakorvausta, mikä olikin monelle rouvalle mukava hyvitys taiteen tekemisestä. Pieni, mutta henkisesti merkittävä. Oli monta lihavaa vuotta, kuntiin perustettiin elinkeinoasiamiesten ja kulttuurisihteerien virkoja. Alkoi tulosvastuullisuuden aika. Hallintokuntien piti alkaa tuottaa tulosta, tienata sisäisiä vuokria, valtiontuet menettivät korvamerkkinsä. Minullakin piti ostaa oma auto. Ostinkin saman tien heti linja-auton. Matkakorvauksista piti vähentää omavastuu-osuus. Oppilaille ei maksettu enää kotimatkasta korvausta ja kurssimaksuja nostettiin. Alkoi gradujen ja cumujen aika.

Tulosvastuu alkoi tuottamaan maistereita kulttuurin kaikilla saroilla. Oli pakko astua politiikkaan, jos aikoi Pudasjärven kulttuurin hyväksi jotain tehdä. Lautakunnassa päätettiin valaistut ladut joka kylälle ja valittiin vuoden kylät. Annettiin hyvät tuet eri puolella kuntaa tapahtuville kulttuuritapahtumille. Intoa ja iloa piisasi, kunnes omavastuut, ja byrokratia, astuivat kuvaan. Kansalaisopistonkin pitää tuottaa kunnalle puhdasta tuloa. Hallinnonuudistus. Ihmisten ikääntyminen, kauniit ja rohkeat, salatut elämät jne. vaikuttivat suuresti opiskelumotivaatioon. Alkoi henkinen veltostuminen, jonka ehkäisemiseksi on tehtävä työtä. On löydettävä motivaatiota näyttelemiseen, laulamiseen, tanssimiseen, jne. On kansalaisopiston uudelleentulemisen aika ja se vaatii kunnalta panostuksia ja oikeanlaista asennoitumista oppimisen iloon ja yhdessä tekemiseen.

Idols-kisat, tanssit tähtien kanssa, kesäteatterit, karaokekisat, itse tehdyt musikaalit, tanssiesitykset. Kaikki pystyvät olemaan tähtiä. Televisiokin voi antaa virikkeitä moneen tekemiseen, korjataanhan siellä jo vanhoja huonekalujakin.

Kuinka tämä kaikki näkyy kaupunkimme laitamilla, entisillä syrjäkylillä. Kyläasialle omistautuneen kaupunkikylät-projektin aikana ei ainakaan kurssitarjonta ole lisääntynyt sen koommin laitakaupungilla. Onhan meillä ne pakolliset jumpat ja kudontaa, mutta, nuoret opiskelijat puuttuvat tyystin. Yksi syy opetuksen tarjontaan on myös ikääntyvät opettajat, jotka eivät osaa asennoitua tulostimien käyttöön ja 3D-ohjelmiin. Mattoja ei sentään kudota vielä tulostimien läpi. Nuoret kulkevat meilläkin aikaansa edellä. Tosiseikka, että perinteen säilymisen kannalta olisi ensiarvoisen tärkeää kansalaisopistollakin palkata lisätyövoimaa uusiin ja taas uusiin kursseihin ja jos kaupunki ei halua satsata opistoon, niin muunlaiset koulutukset tulevat syrjäyttämään kansalaisopiston ja ammattioppilaitoksen.

Yksi esimerkki tulevista tapahtumista on karhunveistotyöpaja Livon kylätalolla. Sille ei oikeastaan ollut asettaa vaihtoehtoa paikan suhteen, niin itsestään selvältä vaihtoehdolta paikka tuntui. Majoituksen suhteen Petäjärinteen kylätalo on oivallinen paikka. Nyt on vain kylälaisten aktiivisuudellaan osoitettava tarve pitää tapahtuma virkeänä ja tulevan maineensa arvoisena. Ovathan livolaiset osoittaneet ennenkin osaavansa hoitaa kylänsä etuja ja pitää niitä yllä. Koetetaan kaikki antaa panoksemme viikolle (29.5 -1.6.07), jotta koko valtakunta näkisi ja kuulisi Livon kylästä. Tapahtumassa ei ole kansalaisopisto mukana millään lailla, vaan järjestäjänä toimii maaseudun sivistysliitto ja lähinnä sen projekti ITE JOKIVARSILLA- nykykansantaide Pohjois-Pohjanmaan tavoite 1-alueella, jonka ohjausryhmässä allekirjoittanut sattuu istumaan ja heittelemään toinen toistaan hullumpia ideoita.

Kaupunkikylät - projektin alkuvaiheessa kävin kertomassa visioita myöskin Livolaisille tulevista palvelumahdollisuuksista, nämä karhujutut on nyt niitä. Yhdelle, jos toisellekin kylälle olisi nyt saatava jotakin vastaavaa tapahtumaa, niin että, kylän kirstut täyttyvät ja kansaa naurattaa. Sitten on ikääntyvänkin ihmisen elämä rikkaampaa, kun saa seurata kaikenmaailman hullutuksia.

Voi hyvänen aika, nyt taitaa olla aika kiittää livolaisia yhteistyöstä projektin puitteissa, sillä työni kylämiehenä päättyy kesäkuun lopussa ja keskityn johonkin ihan muuhun, ehkä itseeni. Susisuon maakirkko aiotaan pitää sitten 19. kesäkuuta.

Tykkyläinen

Livon Karhunveistoviikko

Livolla järjestetään karhunveistoviikko 29.5. - 1.6.2007. Tapahtumapaikkana on koulu ja sen ympäristö.

Järjestäjinä ja ideoijina toimivat Livokas, Kaupunkikylät –hanke sekä ITE –hanke. Ensiksi mainitut ovat tuttuja paikallisille ihmisille, mutta ITE –hanke on oudompi. ITE –hankkeen yhtenä tavoitteena on tuoda esille kykyjä kansan ”syvistä riveistä”. Lisäksi yhteistyökumppanina toimii myös Yli-Livon kyläyhdistys järjestämällä majoituksen veistoviikon osallistujille.

Karhunveistoviikolle osallistuu kolmekymmentä vankan kokemuksen omaavaa veistäjää. Työkaluna käytetään moottorisahaa, joten pärinää ja toimintaa riittää Livolla monta päivää.

Valmiit karhut istutetaan lautalle, joka lasketaan Livojokeen kosken alla. Lautta uitetaan karhuineen Livojoesta Iijokeen, jota myöten se päättyy Kiekkikeskukseen.

Karhuveistoviikosta tullaan tiedottamaan laajasti ja monipuolisesti, joten tilaisuuteen odotetaan paljon yleisöä.

Paikallisilla asukkailla on hyvä tilaisuus kaupata tuotteitaan ja tuoda esille muutenkin Livojokivarren mahdollisuuksia.

Jouni Puhakka

Livon linkkinä eduskunnassa

Maaliskuussa 2007 käytyjen eduskuntavaalien tuloksena olen saanut uuden työpaikan. Työnantajani on eduskunnan kanslia, ja kansanedustaja Inkeri Kerola antaa työtehtävät. Työ alkoi käytännössä nyt maaliskuun viimeisellä viikolla Helsingissä käydessäni.

Kerola on nyt kolmatta kautta eduskunnassa. Hän on kotoisin Raahesta, meren rantamilta. Tutustuimme presidentinvaalien aikaan, kun satuin saamaan tehtäväkseni kutsua hänet vierailulle Café Niinistöön Muonamiehen tiloihin. Inkeri vastasi myöntävästi kutsuun ja kyseli, mitä hotelleja suosittelisin Pudasjärvellä. Kurenalla silloin vielä toiminnassa ollut hotelli ei tehnyt mieli suositella, joten kutsuin hänet meille Livolle yöksi. Aika pian pirtissämme poristen ajatukset osoittautuivat kulkevan hyvinkin samaa rataa. Saattaisi siis olla niinkin, että jos Kurenalla olisi hyvä hotelli, jäisivät Pudasjärvellä vierailevat ihmiset nykyistä tuntemattommiksi. Hyvä siis näin.

Viime kaudella Kerola toimi ympäristövaliokunnassa sekä liikenne- ja viestintävaliokunnassa. Näihin aihepiireihin liittyvät ajankohtaiset asiat ovat siis tätä nykyä hänellä hyvin hallinnassa. Tämän kauden valiokuntajako on keskustalaisten osalta vielä hahmotelman varassa hallitusneuvottelujen keskeneräisyyden vuoksi. Toivotaan, että Inkeri saa vankan osaamisensa käyttöön myös tällä kaudella.

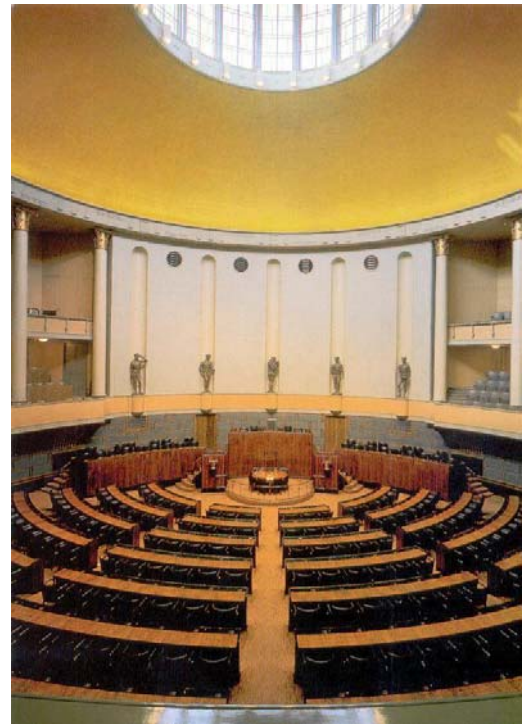
Kansanedustajan avustajan työ on kahden kauppa. Se siis riippuu vain ja ainoastaan siitä, mitä edustaja haluaa avustajallaan teettää. Toiset avauttavat tulevat kirjeensä ja luetuttavat sähköpostinsa avustajalla ennakkokarsintamielessä. Inkeri haluaa tehdä nämä työt itse. Sitä vastoin hän antaa tiedonhankintaa ja pohtimista vaativia tehtäviä saamiensa viestien ja eduskunnan täysistuntojen ja valiokuntien esityslistojen pohjalta. Tämä sopiikin minulle hyvin.

Käytännössä teen suurimman osan työstäni Kajaanissa. Tällaisia avustajia, jotka työskentelevät muualla kuin eduskuntatalossa, sanotaan maakunta-avustajiksi. Työ on kokopäivätyötä, keskimäärin 7 tuntia 15 min päivässä. Kansanedustajilla itsellään tuntuu olevan pidemmät työpäivät. Ainakin Inkeri tuntuu tekevän noin 14 tuntia päivää jatkuvasti. Se työ on siis elämäntapa.

Yritetäänpä joskus järjestää tutustumiskäynti Livolaisille eduskuntaan. Kevät tuntuu olevan siellä kiireistä aikaa vierailijoiden suhteen, mutta muita ajankohtia kannattaa alkaa suunnitella.

Anni-Inkeri

Suomen eduskunta: istuntosali. Kuva Simo Rista

Polttopuuyrittäjä, yksi yrittämisen muoto

Polttopuun käyttö lisääntyy lähivuosina merkittävästi. Suomessa pilkkeinä polttopuusta myydään noin 300 000 kuutiota ja halkoina 400 000 kuutiota. Kahdestatuhannesta polttopuuyrittäjästä yli puolet on sivutoimisia. Maaseudun väestön vanhenemisen takia omatoimisen polttopuun korjuun on arvioitu puolittuvan alle kymmenessä vuodessa.

Kuten muussakin yritystoiminnassa, polttopuukaupassakin menestyminen kilpailussa edellyttää osaamista. Yrittämisen olosuhteet voivat vaihdella suuresti, jolloin ammattitaidossa tärkeäksi nousevat kustannuslaskenta ja myyntitaito. Joissakin tutkimuksissa on todettu, että suurimmat kehittämistarpeet polttopuuyrittäjillä kohdistuvat markkinointiin ja tuotantoteknologiaan.

Käytettävä kalusto ja olosuhteet vaikuttavat polttopuun metsäkorjuun kustannuksiin. Moottorisaha ja maataloustraktori metsävarusteilla, ovat työvälineet, joilla suurin osa yrittäjistä korjaa puun omista metsistään. Enemmän myyvät ostavat useasti raaka-aineensa kuitupuuna, jolloin voidaan vähentää kustannuksia korjuun osalta.

Polttopuiden tekopaikka varastointi- ja kuivaustiloineen kannattaa sijoittaa mahdollisimman lähelle kuluttajia. Oma pihapiiri, jossa on sähkö, tiet, rakennukset ja hyvä tekoalusta ovat hyödynnettävissä. Keskiteysti yhdessä paikassa tehtävä työ on tehokkaampaa kuin metsässä.

Polttopuiden laadun tärkeimmät kriteerit ovat puulaji, kosteus, koko ja lahottomuus. Myös katkaisupinnan suoruus ja pituuden vaihtelu ovat tärkeitä. Laatuun vaikuttaa lisäksi koneet, kuivaus ja varastointi. Kannattaa keskittyä sellaiseen laatuun, josta saadaan paras tuotto. Polttopuun kosteuden on oltava alle 20 prosenttia, jotta se syttyy hyvin ja palaa puhtaasti. Ulko- tai koneellisen kuivauksen tarpeellisuus ja kustannustehokkuus on soviteltava myynnin määrään ja toimivuuteen.

Kuljetuskustannuksiltaan on traktori kilpailukykyinen alle 40 kilometrin kuljetusmatkoilla. Jos myyntipiste on sopivassa paikassa, ostajakin voi hoitaa kuljetuksen. Jakelukanavien merkitys korostuu pyrittäessä suuriin tuotantomääriin. Puun reitti metsästä uuniin käsittää monta toimintoa, jonka vuoksi yrittäjällä on hyvä olla tuntuma eri vaiheiden kustannuksista. Hinnan perusteeksi voidaan käyttää oikein laskettuja tuotantokustannuksia. Samalla on kuitenkin jatkuvasti huomioitava paikallinen hintataso, joka vaikuttaa lopullisesti tuotteen hintaan.

Polttopuuyrittämisestä on viime vuosina julkaistu kymmeniä eri tutkimuksia. Niihin tutustumalla saa paljon uutta tietoa polttopuuyrittäjän kustannusten muodostumisesta ja toimintojen tehokkuuksista. Niistä on vain osattava erottaa oleellinen ja oikea tieto. Käynnissä on myös polttopuuyrittäjäyryshankkeita, jotka neuvovat ja antavat apua asiasta kiinnostuneille.

EU:n uuden ohjelmakauden myötä näyttää siltä, kotimaisen energian tuottaminen saa uusia, monipuolisempia ja maaseudun kannalta edullisempia rahoitusmuotoja. Markkinoiden kysyntä kasvaa koko ajan, energian hinta nousee ja investointeihin saa hyvin rahoitusta. Maaseudun pienyrittäjille on tarjolla harvinaisen hyviä tilaisuuksia yritystoiminnan aloittamiseen tai laajentamiseen.

Jouni Puhakka

Livokkaan lämpö -hanke

Kuulumisia hankkeen etenemisestä maaliskuulta 2006

Pellettijärjestelmä saatiin toimintaan joulun alla. Alkuun polttimen säätäminen ja pelletin jauhaantuminen aiheuttivat ajoittain päänsäivaa, mutta kun alkukankeuksista on päästy, järjestelmä toimii moitteetta. Kyläläisistä on koottu kahdeksan miehen vahvuinen talonmiesryhmä, joka vuoroviikoin huolehtii lämmitys-järjestelmän toiminnasta. Vastuullisesti ovat miehet tehtävää hoitaneet.

Niskalan Martti on ahertanut koulun opettajanhuoneista remontoitun asunnon kimpussa alkuvuoden. Käytännössä kaikki pinnat käytiin lävitse. Katot ja seinät maalattiin. Lattiaan asennettiin uusi kirsikansävyinen laminaatti. Keittiökalusteet ja uudet kodinkoneet hankittiin ja asennettiin. Uusi vuokralainen pääsi muuttamaan huoneistoon 2.4.2007.

Näyttää siltä, että olemme saaneet toteutettua remontoinnit ja hankinnat suunniteltua edullisemmin, joten pyydämme vielä TE -keskuksesta lupaa sisällyttää hankkeeseen myös astianpesukoneen hankinnan keittiöön ja toisen pukuhuonetilan remontoinnin saunaksi. Näiden toteutusaika tulee olemaan kesäkuu 2007. Hanke saatetaan päätökseen kesäkuun loppuun mennessä.

Anni-Inkeri

Maijan luona Helmikodilla 99 -vuotispäivillä

Talvi on taittunut, joulukuusi on ohi ja aloitamme vuotta 2007. Monen vuoden ajan olemme muistaneet Koivukankaan Maijaa aina tammikuun 13. päivä. Tänään teemme samoin, maatalousnaiset ja muut vieraat käyvät aina tervehtimässä Maijaa kyselemässä kuulumisia.

Tämä päivä on aina niin mukava, kun Maijan luona on ollut joka kerta yhtä ihana käydä ja tänäänkin tuntuu mieli lämpiävän, kun ajattelenkin asiaa. Paavolle Maijan syntymäpäivä oli joka kerta yhtä tärkeä.

Täällä Helmikodilla on ollut kyllä hyvä olla, valmista ruokaa saa ja pidetään puhtaana, kaikki valmiina.

Maija asuu nyt kahden hengen huoneessa - on hupasampaa. Haluan lähettää Livolaisille terveisiä ja on mukava kun ootte vierailleet, saa enenpikin käydä. Tässä ootelaa vuoden päästä 100 – vuotisjuhlaa hypellään jalalla kevyesti sitä kohti, tosin joskus reuma vähän repii noita jalkoja. Toivomme Maijalle mahdollisimman mukavia päiviä eteenpäin ja terveyttä, että saamme vuoden päästä viettää suurta juhlaa.

Esteri Nissi, Maija Koivukangas ja Hilda Nissi.

Ulla (myös kuva)

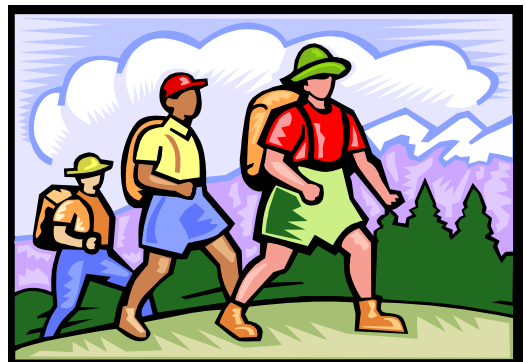
Jutun kirjoitettua saimme tietää, että Maija nukkui pois 23.4.2007 Helmikodilla.

Pohjois-Suomen Erämessut

Lähde livolaisten kanssa Ouluun Erämessuille lauantaina 19.5.2007

- **lähtö koululta klo 8.00**
- **perillä reilusti aikaa tutustua messuihin**
- **matka + lippu 25 € (pelkkä matka 17 €)**
- **sitovat ilmoittautumiset 10.5. mennessä Livon koululla olevalle listalle tai puhelimitse, puh. 08 – 823 164**
- **lisätietoja Alpo Turpeinen, puh. 0400 – 243142**
- **itse messut pidetään 17. – 20.5.2007; katso myös netistä: <http://www.suomi.net/eramessut>**

Kaikki mukaan!

Livon maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia

Kevät tekee jälleen tuloaan ja naisten toiminta on joulutouhujen jälkeen lähtenyt entiseen malliin käyntiin. Käsi työillat on tiistai-iltaisina alkaneet, ne mukavat yhteiset illat... teemme käsitöitä, vaihdamme kuulumiset ja lopuksi arpajaiset.

Tammikuulla vierailimme Maijan luona Helmikodilla, josta juttu myös tässä lehdessä. Meillä on näitä pirteitä syntyä päivä sankareita, Nissin Hildan luona vierailimme 90-vuotis päivillä...

Ylh. Helinä, Ulla, Rauni, Eila, Anni, Liisa M., Liisa K.
Pirjo Irma ja Terttu. Alh. Liisa P. Hilda ja Aino

Hilda kuului 1937 perustaja jäseniin, naisosaston johtokuntaan, johon heidät valittiin silloisen maamiesseuran vuosikokouksessa. Kyseisenä vuonna nais osastolle vahvistettiin omat säännöt ja sen myötä toiminta itsenäistyi.

Naisosaston toimintaa on elävöittänyt yhteinen huoli isänmaan kohtalosta ja kotirintaman kestämisestä.

Hädän alaisten ja suurimmassa puutteessa olevien perheiden taloudellinen ja henkinen tukeminen on ollut tuolloin varsin keskeinen toimintamuoto. Heidän tehtävä on ollut varmasti monille tosi tärkeä ja elämisen arvoinen asia. Vielä tänä-

kin päivänä maaseudun naiset ovat vahvoja ja sitkeitä naisia, kuten olemme jokainen maalla asuessamme huomanneet.

Hildalla on ollut elämässä monta ilon ja surun päivää, mutta ilo on säilynyt tärkeänä osana Hildaa. Se oikein tarttuu kun saavuimme...jokainen nautimme olostamme tullessamme kodikkaaseen pirttiin. Meillä on lauluja Hildalle ja ajatelmia. Hartiahuivin kiedomme lämmittämään Hildaa ja myöhemmin tulneiden vieraiden tuodessa aamutossut. Hänen kantaessaan niitä näky oli varsin suloinen. kiitos Hildalle ja muulle talonväelle juhlista!

Päivänsankari Hilda Nissi

Toukokuun puolella pidämme teidän vuosi siivoustalokoot, johon toivomme suurta osan ottoa. Lopuksi vietämme laavulla, koulun lähellä makkaran paistoilla sekä mahdollisesti muita herkkuja.

Kesällä heinäkuussa on meidän suurtaapahtuma – lentopallo toimintapäivä ja kesäpäivä Livolla, jossa naiset touhuu. Lentopallo päivänä laitamme erilaisia kilpailuja ja arpajaiset. Ja tietysti lohikeitto höyryää kaikille taas entiseen malliin! Tulkaapa taas poikkeamaan meidän päivillä ja käsiyö illoissa. Mukavaa kevään jatkoa ja aurinkoista mieltä kaikille! toivottaa Livon maa- ja kotitalousnaisten puolesta

Ulla

Uusi kylätalkkari Livolle

Livokas on palkannut Aimo Illikaisen kylätalkkariksi Livolle 16.4.2007 lähtien. Aimon työtehtäviin kuuluu mm. metsätöitä, raivausta, halontekoa, pieniä rakennusten korjaustöitä sekä muita miehille sopivia kotitöitä.

Yksityiset voivat tilata kylätalkkarin töihin yhdellä kertaa enimmillään viikoksi.

Tuntikorvaus on 5 €/ tunti. Talkkarin päivittäinen työaika on 6 tuntia. Työn tilaaja kustantaa tarvittavat poltto- ja voiteluaineet. Työvälineet ovat talkkarilla omasta takaa.

Kylätalkkaria voi tiedustella ja tilata Jounilta, puhelin 0400 - 634 325.

Äitienpäivä 2007

Äitienpäiväksi 13.5.2007 on suunnitteilla äitienpäiväretki Kouvalle ja Jäkälävaaraan. Livokas ry järjestää linja-autokyydityksen Livon koululta Kouvan perukoille sekä lounaan Piipposen pirtissä ja kakkukahvit Jäkälävaarassa Koppelon Irman talossa. Jäkälävaarassa on myös mahdollisuus tutustua emännän öljyvärimaalauksiin.

Lounaan ja kahvituksen hinta selviee äitienpäiväviikon aikana. Hinnat ilmoitetaan sitten koulun ilmoitustaululla. Matkan hinta riippuu lähtijöiden määrästä. Lähtö Livon koululta klo 12.00.

Mikäli haluat mukaan Livokkaan äitienpäiväreissulle, niin kirjoita nimesi Livon kioskillä olevaan varauslistaan **6.5.2007 mennessä**. Ilmoita samalla myös mahdolliset ruoka-allergiasi.

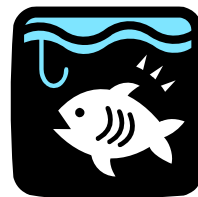
*Tässäpäis olisi myös oiva äitienpäivälahjavinkki isille...
Viedä äiti äitienpäivälounaalle ja taidenäyttelyyn!*

Reissulle ovat kaikki tervetulleita sekä miehet että naiset!

Kalastuskunnan kuulumisia

Vuosien 2005 – 2006 aikana on Iijoen vesistön kalastusalueen vesialueille laadittu uusi käyttö- ja hoitosuunnitelma. Suunnitelman laadinnan toteutti Koulutus- ja kehittämiskeskus Pohjan Tähti ja hanke toteutettiin työnimellä Iijoki 2015-projekti.

Projektin vetäjä Pertti Kuusisto paneutui asiaan tosi tarmokkaasti. Käyttö- ja hoitosuunnitelma valmistui vuosivaihteen tienoilla ja TE- keskuksen vahvistamana tuli osakaskuntien käyttöön muutamia viikkoja sitten. Käyttö- ja hoitosuunnitelma sinänsä ei pakota meitä muuttamaan omia kalaveden käyttö- ja hoitotapojamme, mutta ohjeellisia suosituksia se antaa koko kalastusalueelle ja siis myöskin osakaskunnille. Sen sijaan Kalastusalueen yleisen kokouksen päätökset sitovat meitä osakaskuntia, olimmepa mukana kokouksessa tai emme. Ensimmäinen tällainen kalastusalueen kokouksen tekemä päätös, joka poikkeaa kalastuslain yleisistä määräyksistä, oli harjuksen kutu-aikainen rauhoitus, 1.3 – 31.5 välisenä aikana, joka on jo tänä keväänä voimassa oleva, meitä kaikkia sitova rajoitus. Toinen tärkeä kalastuslaista poikkeava päätös, lohikalojen alamitan nostaminen jäi odottamaan vielä TE- keskuksen vahvistamista, ollakseen lainvoimainen päätös. Siinä harjuksen alamitta nostetaan 35 senttiin, taimenen alamitta nostetaan 50 senttiin.

Jo edellisessä Iijoen vesistön käyttö- ja hoitosuunnitelmassa ollut verkkopyyntikielto koko Livojoen vesistössä aiheutti 11.3 2007 pidetyssä osakaskunnan hoitokunnan kokouksessa vilkasta mielipiteiden vaihtoa. Yhteiseksi päätökseksi tuli, että verkkopyyntiä rajoitetaan tänäkin vuonna aivan viime kesän malliin, eli varsinaiseen jokiuomaan ei verkkoja sallita. Vaihtoehtoisena esityksenä oli, että silmäkoon alarajaksi laitettaisiin 50 millimetriä, mutta katsottiin päätöksen noudattamisen valvomisen ylivoimaisen vaikeaksi.

Kun osakaskunnan hoitokunta joutuu tekemään kalastusta rajoittavia päätöksiä, meitä usein moititaan omavaltaisesta päätöksenteosta. On vallalla käsitys, että osakaskunta on isäntä omilla kalavesillään. Kyllä me saamme käyttää omistajan oikeudella valtaa kalastusasioissa – tiettyyn rajaan asti, mutta se raja tulee heti vastaan, jos lähdemme kalastusalueen yleisten kokousten päätösten vastaisesti sooloilemaan omine päätöksinemme. TE- keskuksen kalatalousosasto valvoo osakaskuntien toimintaa, samoin kuin kalastusalueenkin toimintaa ja ojentaa kyllä, jos aihetta löytää, kovallakin kädellä.

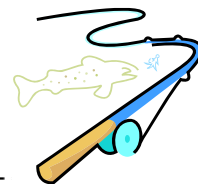

Muutama sana viimevuoden toiminnasta. Tilinpäätös osoitti reilusti plussaa, aivan ennätysyhyvä vuosi talouden kannalta. Lupien myynnissä päästiin uuteen ennätykseen, tosin edellisen vuoden lupamyynti ylittyi vain viidelläkymmenellä eurolla, mutta kun vuosien odottelun jälkeen saatiin kalastuskorttipalautuksia, samoin läänikohtaisten viehelupien palautuksia, ylittyi budjetoitu tulopuoli reippaasti. Kalastuksellisesti vuosi ei ollut paras mahdollinen. Jos edellinen kesä oli ylenmäärin sateinen ja joki suurimman osan kesää pikku tulvassa, niin viime kesä oli vastaavasti ennätyskuiva. Kosket olivat niin kuivilla, ettei uistinta saanut kastumaan, kuin jossain kivenkolossa.

Pohjolan voima (Voimalohi) jatkoi hoitovelvoiteistutuksiaan ja kesäkuun puolella välissä istutettiin Illikaisen koskeen 171 kappaletta taimenia ja syksyllä 7700 kappaletta kesänvanhoja harjuksen poikasia. Jatkossa on suunnitelmissa jakaa taimenistutukset kahteen erään, jolloin jälkimmäinen istutuserä tuotaisiin vasta syyskuun alkupuolella.

Kalastuslupien hinnat vuodelle 2007

Verkkolupa, osakas	5 merkkiä	a.	1,00	eur.	kpl
Katiskalupa	”	ei rajoitusta	1,00	”	”
Haukikoukut	”	10 koukkua	0,20	”	”
Uistinlupa	”		5,00	”	koko kausi

Huvila-asukkaiden kalastusluvut:

Verkkolupa	2 merkkiä	a.	1:50	eur.	kpl.
Katiskalupa	ei rajoitusta määrään		1:50	”	”
Haukikoukut	5 koukkua		0:40	”	”
Uistinlupa			10:00	”	koko kausi

Osakaskuntaan kuulumattomille ulkopuolisille myytävät kalastusluvut:

Uistinlupa	10:00	euroa	1	vuorokausi
”	15:00	”	2	vuorokautta
”	20:00	”	1	kuukausi
”	30:00	”		koko kausi

Kalastuslupien myynti:

Livokkaan kiosk (Livon koulu)	Kirsiojantie 31	puh. 040-5457162
Niilo Kokko	Kirsiojantie 214	puh. 040-7205043
Esko Riihiäho	Livontie 156	puh. 0400-246767
Yrjö Niskala (Pärjänsuo)	Sarakyläntie 2807	puh. 040-5528437

**Livon yhteisen alueen osakaskunta
(Livon kalastuskunta)**

Rauhanyhdistyksen kuulumisia

Livon rauhanyhdistys ry:n vuosikokous pidettiin 4.3. Livon koululla. Suunnittelimme siellä myös kuluvan vuoden toimintaa. Huhtikuun 20. päivänä pidettiin koululla lähetyssurat, joissa oli puhujavieraana Jorma Alanko ja Voitto Peltomäki.

Kevään aikana järjestämme myyjäiset ja mahdollisesti myös lauluseuroja. Perinteinen kesäretki on tarkoitus tehdä kesäkuussa ennen juhannusta. Mahdollisena retkikohteena on ajateltu Sotkamon suuntaa, jossa kävisimme mm. viimekesäisellä Suviseura-alueella. Myöskin perinteeksi muodostuneet kesäseurat järjestetään koululla.

Retkelle ja seuratilaisuuksiin ovat kaikki sydämellisesti tervetulleita.

Juntin perhe – vuoden kyläläiset!

Terttu Juntti (o.s. Määttä) syntyi Kuusamossa ison, kalaisan järven – Oijusluoman – rannalla. Matka maailmalle Kuusamosta suuntautui Kajaaniin kotitalouskurssille. Sieltäpä se ”ura urkenikin”!

Työpaikka löytyi Valtion ravitsemuskeskuksesta. Työpaikka oli liikkuva, sillä työntekijät joutuivat siirtymään kohteista toisiin riippuen missä tietyt milloinkin olivat. Ruokala joutui kulkemaan mukana. Pudasjärven Kalliosuolla ollessa löytyi sitten Matti Juntti – aviomies!

Vuonna 1962 tuli muutto Latvian koululle, kun Terttu sai vahtimestari-keittäjä-siivoojan viran. Huh, huh – työtä on varmaan riittänyt! Vuonna 1976 työpaikka vaihtui Livon koululle. Ennen eläkeikää piti olla töissä vielä n. 5 vuotta Kurenalan koululla vuoteen 1998 saakka, kun Livon koulu lopetti keuhkokuumeen 1993.

Paavo, Terttu ja Matti Juntti

Aviomies Matti Juntti on syntynyt Kiimingissä. Matti on ollut autoilija ja työpaikka on vaihtunut ajojen mukaan. 1950 –luvulla, kun uusia asutustiloja asutettiin oli paljon tietöitä ja myös paljon ajoja.

Kalliosuolta Matti siis Tertun löysi. Perheeseen syntyi kaksi lasta: Paavo ja Pirjo. Lastenlapsia on neljä: Hanna, Jenna, Henri ja Mari.

Vuodesta 1976 on Juntin perhe siis kuulunut Livon ”kalustoon”. Hyvä niin! Perhe on ollut aktiivisesti mukana kylän toiminnoissa heti alusta alkaen. Terttu mm. oli maa- ja kotitalousnaisten puheenjohtajana n. 25 –vuotta ja kaikissa tapahtumissa, mitä kylällä on ollut, ovat Terttu ja Matti olleet mukana. Monet maittavat Tertun valmistamat hirvikäristykset ovat kyläläiset saaneet nauttia. Parempaa lohisoppaa ei saa mistään muualta kuin meidän koululta yms. (toimittajan on myös pakko huomauttaa, että Tertun pinaatti-keitto on jäänyt erityisesti mieleen kouluajoilta. Millainen tapahtumahan se pitäisi olla, että sitä pääsisi jälleen maistamaan?!?!).

Matti ”sivutoimisena” talonmiehenä on huolehtinut ns. miesten töistä mm. lämmityspuolesta sekä monesta muusta asiasta mitä tällaisessa isossa koulurakennuksessa on. Hirvenmetsästys sekä kalastus ovat Mattin harrastuksia. Matti onkin ollut hirviporukan kantavia voimia melkein alusta alkaen.

Terttu on myös aktiivinen osallistuja kaikkiin kansalaisopiston toimintoihin mitä Livolla on ollut: on ollut kankaankudontaa, kivenhiontaa, huovutusta jne. Terttu myös toimii kyläpäivien emäntänä ja paljon muuta.

Paavo-poika on ollut apuna vanhemmilla, milloin on omilta töiltään Ruskon Betonilta ennättänyt.

Kuusamon Oijusluoma on kaikille näille vuoden kyläläisille rakas paikka ja usein autonkeula suuntautuu-kin kohti Kuusamo. Toivottavasti Juntin perhe pitää kuitenkin edelleen pääpaikkana tämän Livon koulun asunnon!

Ei parempaa kohdetta vuoden kyläläisiksi olisi ollut, valinta osui aivan nappiin!

Onnea – terveyttä - vireitä vuosia koko perheelle!

Maikki

Katkelmia vanhasta Pudasjärven pitäjän kuvauksesta vuodelta 1776

Alla oleva kirjoitus on suoraa lainausta vuosina 1763 – 1785 Pudasjärven kirkkoherrana toimineen herra maist. Eric Castrenin kirjoittamasta Pudasjärven pitäjän kuvauksesta vuodelta 1776.

15. kesäkuuta 1776

Että tämä pitäjä vanhoina aikoina on ollut Lapinmaata, on kiistämätöntä. Sitten kun asukkaita on muilta paikkakunnilta tullut tänne, ovat Lappalaiset joutuneet peräytymään kauemmas nykyisin niin kutsuttuun Lapinmaahan. Lapinmaana on pitäjä entisinä aikoina kuulunut Iin seurakuntaan, sittemmin on kappeli tullut tänne rakennetuksi, mutta millä vuosiluvulla, on tuntematonta. Luullaan kuitenkin sen tapahtuneen 1500-luvulla, tai heti 1600-luvun alussa. Alussa kävi tässä kappelissa jonkun kerran vuodessa Iin papisto, sittemmin sai seurakunta oman opettajansa ja erotettiin vuonna 1641 Iistä erityiseksi pastoraatiksi Hänen Kuninkaallisen Majesteettinsa Kuningatar Kristiinan erottamiskirjeellä 13. päivänä lokakuuta 1641, allekirjoittajina Kuningattaren holhoojat hänen alaikäisyytensä aikana, nimittäin Mathias Soop, Jacob de la Gardie, Carl Gyldenbjelm, Axsell Oxenstjerna ja Gavr. Oxenstjerna, mikä kirje vielä löytyy tallella.

Sitten kun yllämainittu kappelikirkko on rappeutunut, on nyt seisova kirkko samalle paikalle rakennettu vuonna 1673 ja sijaitsee Pudasjärven kylässä, Pudasjärven rannalla, 9 Ruotsalaista peninkulmaa Iin emäkirkosta eli meren rannasta ja 8 ½ peninkulmaa Oulun linnasta. Kirkko on puusta, rakennettu vanhan tavan mukaan ja on nykyisin hyvin huonokuntoinen. Kellotapuli on rakennettu 1762. Siinä riippuu 2 pientä kelloa, suurempi ostettu Tukholmasta 1706, pienempi Hänen Kunink. Majest. Kuningatar Kristiinan lahjoittama vuonna 1641. Nämä kellot ovat entisinä pitkäikäisinä vainoaikoina olleet maahan kaivettuina ja siten pysyneet tallella, mutta kaiken muun kirkon omaisuuden ovat Venäläiset partiot 1715 hävittäneet.

Seurakuntaa täällä johtavat kirkkoherra ja kappalainen. Koska seurakunta on hyvin hajanainen, laaja ja kaukana kirkosta, niin joutuvat papit kotikäyntejä ja kinkerimatkoja toimittamalla palvelemaan kuulijoitaan, joista etäisimmät muutamia kertoja vuodessa, jotkut eivät lainkaan, voivat käydä kirkossa, mutta ehkä hiukan useammin Kuusamon kirkossa, joka on heitä likempänä. Kumpikin pappi matkustaa neljä kertaa vuodessa pitäjän ympäri. Suurimmat kinkeri-piirit koostuvat 8:sta tai 9:stä talosta ja ovat kinkeripaikat 5 – 10 vanhaa peninkulmaa toisistaan. Kuitenkin on täällä myöskin muutamia yksinäisiä taloja, joissa papiston täytyy saarnata ja toimittaa kaikkia papillisia tehtäviä ynnä katekismuksen opin edistämistä, ottamatta huomioon muiden talojen asukkaita, jotka eivät etäisyytensä vuoksi voi kokoontua näihin yksinäisiin taloihin. Papin matkat toimeenpannaan kesäisin osaksi veneellä, hyvin kiivaiden ja vuolaiden koskien läpi ja joidenkin järvien yli, osaksi jalan upottavien soiden yli ja talvisin melkein koko seudun yli poroilla.

Sattuu myös toisinaan, että kun poroja ei ole ehditty hakea metsästä ja suot eivät ole jäätyneet niin, että niitä voitaisiin ajaa hevosilla, sellaisessa tapauksessa täytyy auttaa itseään eteenpäin suksilla. Ei ainoastaan se päivittäinen ja hellittämätön työ, joka on opettajan osana näillä pitkillä pitäjän matkoilla, vaan myös se vaaranalainen matka niin ylös- kuin alaspäinkin kiivaita ja hyvin kivisiä koskia kesäisin, sekä soiset tiet, joita myöten täytyy hakeutua eteenpäin jalan, sekä ei lainkaan vähemmän epävarma ja vaivaloinen, hetkittäin taas hyvin huono ja hidas porokyyti talvisin tekevät pappien matkat sanomattoman vaikeiksi ja heidän hetkensä työläiksi, mihin ei ole aivan vähää lisänä orjuuttava ja alinomainen yövalvominen, erityisesti talvisin sattuvien kelirikkojen aikana ja eteen tulevilla sairaskäynneillä, varsinkin, kun talot ovat, kuten jo mainittu, hyvin kaukana toisistaan niin 3 - 4 peninkulman välein ei tapaa mitään pienintäkään kämppää eikä torppaa, josta voisi ottaa yösiijaa sitten, kun porot ovat syvässä lumessa väsyneet.

* * * * *

Tässä laajalle ulottuvassa pitäjässä ei ole vielä mitään puutetta hyvistä metsistä. Ylempi kulma omaa erikoisen hyvän määrän hyviä petäjikkömetsiä, alemmalla osalla ei ole yhtä hyvää metsää, kuitenkin riittävästi. Koska yläpitäjäläiset, kuten jo on huomattu, kaskeavat, niin tulevat metsät siten soveliaimmin hyödynnetyiksi. Niitä ei voidakaan syrjäisyytensä vuoksi ja kellovillisten vesiväylien puuttuessa muulla tavalla käyttää hyväksi. Valitettavinta on, että metsät sattuneiden metsäpalojen seurauksena ovat silloin tällöin enemmän kuin konsanaan kaskan hakkuilla. Alapitäjäläiset, joilla ei ole kaskimaita, harjoittavat siitä edestä tervanpolttoa, ei kuitenkaan liiallisesti. Hankala alas kuljetus lähimpään kauppakaupunkiin Ouluun estää tehokkaasti kaiken ylimääräisen tervan polton täällä. Vaikka Pudasjärveltä on venereitti Ouluun Iijokea myöten ja sitten 4 ruotsalaista peninkulmaa merta pitkin, niin on toki tämä venematka erittäin vaikea, niin hyvin monien kiivaiden koskien takia, kuin myös erikoisesti tämän joen mataluuden vuoksi enimmältä osaltaan. Keväällä korkeamman tulvaveden aikana voidaan 4 - 5, jopa 6-syliset veneet täysine lasteineen ohjata alas, mutta kesällä, sitten, kun vesi on kuivunut, pääsevät vaivoin kaksisyliset veneet 80, korkeintaan 100 leiviskän kuormalla menemään alas ja miesten on pakko muutamissa paikoin, missä joki on matalin, astua koskeen ja työntää venettä, että pääsisi eteenpäin.

Kun nyt tervahaudat enimmäkseen vasta heinäkuussa tulevat täällä poltetuksi, koskei sellaista alavilla mailla voida aikaisemmin panna toimeen, siihen katsoen, että tervahaudan niin hyvin kuin puidenkin pitää olla hyvin kuivia, jos jotakin tuloa pitää voida odottaa, niin ei ole enää aikaa kuljettaa tervaa alas, mikäli tulvavesi on pudonnut ja heinäntekoon alkaa olla kiire. Terva pitää sen tähden talvella 8 - 15 ruots. peninkulman matka hevosilla vedättää Ouluun. Näillä tietömillä taipaleilla ei voida enempää kuin 2 tynnyriä kuormata hevosta kohti. Tätä kaupunkimatkaa ei tehdä lyhyemmässä ajassa kuin 8 - 12 päivässä. Kun yksi tynnyri on arvoltaan vain 12 taalaria kuparirahaa, niin saattaa kuka tahansa todeta, että tervan valmistus ei juuri kannata. Muutamien talojen asukkailla on kuitenkin ajoittain tapana valmistaa kaupaksi 3, 4, 5 ja 6-sylisiä veneitä, jotka he keväällä, kun tulva eli vesi joessa on syvimmillään, laskevat alas ja niillä kuljettavat menneenvuotisen tervan. Sellaisia suuria veneitä ei rakenneta kuitenkaan useampia, kuin 2 tai 3 vuodessa koko pitäjässä, tapahtuupa, että joinakin vuosina ei yhtään sellaista venettä lasketa alas. Sauvoa ylöspäin tätä Iijokea korkeimmalla tulvavedellä ei ole ainoastaan hyvin uhkarohkeaa, vaan myös ylenmäärin vaivalloista ja likipitään tekemätön paikka. Virran voimakkuus ei vähempää kuin runsas syvä vesi joessa, jossa sauvoimet, joilla venettä pakotetaan eteenpäin, eivät yllä pohjaan, asettavat voimakkaamman esteen. Huolimatta siitä että tervanpoltto, kuten sanottu, tuottaa hyvin vähän, koska tervan kuljetus kaupunkiin täältä etäiseltä seudulta on hyvin kallista ja vaivalloista, niin ovat alapitäjäläiset muun elinkeinon puutteessa joutuneet toimeentulokseen harjoittamaan sitä.

* * * * *

Hevosten ohella käytetään täällä myös kesyjä poroja ajoihin talvella. Useimmilla pitäjän asukkailla on poroja, joillakin on suurempi, joillakin pienempi määrä niitä. Poroilla on näillä main ollut varsin hyvä menestys ja ovat ne täällä suurempia ja vahvempia, kuin Lapin porot. Syynä siihen pidetään ehdottomasti sitä, että porolehmiä ei lypsetä täällä, niin kuin tapahtuu Lapissa, vaan saavat vasikat kaiken maidon emistään, eikä estetä imemästä, niin kuin lappalaisilla on tavallista. Tämä karjanhoidon haara on näillä main ollut aika edullinen sille, jolla on ollut joltinenkin määrä poroja. He pystyvät vuosittain myymään poronlihaa, talia ja poronnahkoja. Nämä poroelikat ovatkin täällä välttämättömiä ajoissa paksussa lumessa, joka täällä Lapinmaahan rajoittuvalla seudulla tavallisesti sataa. Lukuisat yläpitäjäläiset käyttävät niitä kaupunki- ja muilla matkoiltaan, vedättävät heinät kotiin, ajavat niillä kirkkoon y.m.

Kun suot eivät ole syksyllä kunnolla jäätyneet, ennen kuin on satanut paljon lunta, on mahdoton päästä hevosilla mihinkään, mutta porot tekevät silloin toivottoman työn. Ne ovat hyvin keveitä ja leveiden sorkkiensa vuoksi kulkevat hyvin kevyesti niin että ne eivät painu suohon. Kuitenkin milloin on hyvin paljon lunta ja se on vielä pehmeää, ettei suoja-aikaa ole ehtinyt tiivistää sitä eikä tehdä minkäänlaista hankkeaa ja tulee huono keli, on niilläkin vaikeaa päästä eteenpäin, ne väsyvät helposti. Syksyllä, kun poro on hyvässä lihassa, kulkee se hyvin nopeasti, kun vain kuorma ei ole liian raskas. Ohjata poroa myötämaassa niin, että se kulkisi tasaisesti, on melkein mahdotonta, vaan kuta enemmän pulkka eli ahkio koskee takajalkoihin, sitä enemmän se ryntää tiehensä, eikä väistä mitään. Villiä lajia ei ole helppo opettaa.

* * * * *

Mitpä muuta tähän lisäisi, kuin livolaisittain, että ” Elettiinhän sitä ennenni ”.

Kuutamohiihto

Mentiin autolla ensin Matalaankankaaseen. Sieltä lähti hiihtämällä suurin osa porukasta, osa meni moottorikelkalla. Hiihrettiin suon yli saarelle. Oli tosi hyvä hiihtää ja Essa hiihti kaikista nopeimmin.

Alpo oli jo saarella odottamassa ja oli tehnyt sinne nuotion. Paistettiin siinä nuotiossa makkaraa ja syötiin pannukakkua.

Anne ja Sini löysivät metsästä puun jossa oli paljon kääpiä. He myös hiihtivät tandemhiihtoa. Nuotiolla kerrottiin juttuja ja vitsejä. Hauskaa oli! Toivottavasti ensi vuonnakin on kuutamohiihto!

Terveisin,

Ossi, Karoliina, Anne ja Sini

Puulaakilentopalloa

On Pääsiäissunnuntai-ilta kun epätoivoisesti väsään näitä lentopallojuttuja. Livon Sanomien päätoimittajalta saamani lisä-aika näiden selonteiden osalta alkaa kulua uhkaavasti umpeen. Sanktioiden välttämiseksi täytyy nyt tarttua toimeen, ettei jää viime tippaan!

Aloitan sepustukseni eilen (pääsiäislauantaina) pelatusta puulaakilentopalloturnauksesta. Teen selkoa siitä sen vuoksi että Livolta oli joukkue mukana, kuten nykyhistoriassa aina ennenkin. Naisten sarjassa pelasi viimekesän kyläsarjassa Livolla vierailleen Eeva Honkasen keräämä porukka ja minun B-tytöistä koostunut joukkue. Laskettiin siinä että tyttöistekin puolella on Livolaistausta. Ihmekös tuo että he voittivat aikuisista naisista koostuneen vastustajansa kahdessa keskinäisessä koitoksessa erin 3-2 ja 3-2. Näinpä puulaakimestaruus siis tytöille! Mestarit: Marika Kokko, Minna Kokko, Miia Hemmilä, Repekka Salo, Katariina Lukkari ja Hanna Harju. Pää on avattu, eikun menestyksestä jatkoa!

Herrapuolella oli mukana Livon lisäksi viimevuodet kyläsarjaa ja puulaakia hallinnut MP-team, INSU, Karkotetut sekä Källit. Tuo viimeainittu porukka on sikäli erikoinen ilmestys että siinä pelaa Hetekylästä kotoisin oleva Erkki Kälkjä viiden poikansa kanssa. Heidän managerinsa Raimo Hirvasniemi kertoi että pojista kolme on pelannut sarjapelejäkin. Erittäin mielenkiintoinen porukka kaikkienensa.

INSU on ollut mukana jo useamman vuoden puuhamiehensä Otto Holmströmin johdolla. Karkotetut on työn perässä muualle muuttaneista pudasjärveläisistä koostuva porukka. Mukana siinäkin Livolaisia, kun Juntusen Seppo, Visajussi ja Riekin Matti kuuluvat porukkaan.

Miesten pelit pelattiin siten että ensin kaikki kohtasivat kaikki ja sitten kaksi parasta nujusivat vielä keskenään kultapelissä ja kaksi seuraavaksi parasta pronssipelissä. Kun alkusarja oli pelattu, niin todettiin se että parkkimatin MP-team oli voittanut kaikki pelinsä ja Livo yhtä lukuunottamatta kaikki. Nämä siis pelaamaan paikasta auringossa ja fanien suosioista. Eka erä vei yllättävän selvästi Livo! Toiseen erään MP:n porukka sitten ryhdistäytyi vieden sen kiivaiden taistelujen jälkeen. Näin sitten mentiin jatkoerään, joka parskahtaa poikki viidestätoista pisteestä, kuitenkin siten että joukkueilla pitää olla kahden pisteen ero. MP:n pojat olivat terävämpiä tässä erässä ja veivät sen ja mestaruuden mukanaan. Livolle siis hopeaa! Hoppee ei oo häppee, kuten lähes loppuun kulunut sanonta asian ilmaisee.

Livon pelissä oli mielestäni positiivista yrittämistä ja kovaa työntekoa! Tästä on hyvä jatkaa kohti Livolla pelattavaa kyläsarjaa! MP-team: Matti, Petteri, Joonas ja Miikka Parkkisenniemi, Mauri Liikanen, Antti Hukari ja Esa Honkanen. Onnittelut voitosta ja kiitos osanotosta!

Livo: Janne Laakkonen, Sami Salmela, Pasi Puhakka, Olli Suorsa, Jarkko Puolakanaho, Jukka Puolakanaho, Esko Tarujärvi, Mika Illikainen ja Kalle Jurmu. Onnittelut ja tavoitteeksi Livon kyläsarjasta heinäkuussa mestaruus!??

Pronssipelissä Källit voitti Karkotetut- joukkueen niinikään erin 2-1. Kaikkienensa erittäin mukavia pelejä!!!

Kokko Timppa

Metsätöissä Länsi-Lapin savotoilla

Tammikuun alkupäivinä 1952 joukko hevosmiehiä lastasi hevosensa ja rekensä Väinö Pirin omistamaan ja kuljettamaan kuorma-autoon, savotta -matka Länsilapin Muonioon oli näin alkamassa. Savottareissulle mukaan lähtivät hevosineen Karsikon Santeri, Välikankaan Väinö, Nissin Jussi, Auttolan Väinö sekä 8 – 10 hakkuumiestä. Hakkurit - silloin ei käytetty sanaa *metsuri*, vaan heitä kutsuttiin, *jätiksi* taikka *hakkureiksi* - matkustivat posti-auton kyydillä, monesti joutui vaihtamaan bussia, ennen kuin Muonion valot alkoi vilkkua kaamoksen hämärässä.

Muoniosta matka jatkui Äkäslompoloon, maantie oli rakennettu tänne tulevia laskettelurinteitä ja turismia varten, joten auton kyydillä pääsi savottakämpän pihalle asti. Kämpällä oli vielä kovin hiljaista joulun jälkeen, kun hakkuuporukka asteli sisälle ja heitti reppunsa kämpän ritsille, oli hyvää tilaa valita sopiva nukkumapaikka - ei aivan kaminan viereen, eikä ovensuuhun, vaan siltä väliltä - johonkin. Kämppäemännät pitivät elämänluukun kiinni, avasivat vasta seuraavana aamuna, joten - repusta – jäätynyttä leipää ja voita. Kämppä – Mikko oli lämmittänyt kämpän hyvin, lämmintä oli kuitenkin.

Iltaan mennessä saapuivat hevosmiehetkin hevosineen ja rekineen, hevoset talliin ja taloksi. Seuraavana aamuna oli jo täysi höyry päällä, monen näköistä ja kokoista miestä oli aamuun mennessä kulkeutunut kämpälle, miellyttävä käristyksen tuoksu tuli juuri avatusta elämän luukusta, kun kokit kantoivat peruna-kulhon ja käristyspadan pöydälle. Ruokailun jälkeen tuli terävänpään miehiä kämppään kyselemään, olisiko halukkaita tukkipalstan ottajia, nyt siihen on tilaisuus. Pikkuhiljaa sahaporukat keräsivät kirveitään ja sahojaan, painelivat sitten kympin perään. Lunta oli aivan riittävästi, 1,2 m, mutta se oli pehmeää, puhdasta ja valkeaa Näissä tunnelmissa alkoi Livon miesten savotta kaamoksen keskellä Muonion Äkäslompolossa 1952.

Ei ehtinyt kulua montakaan päivää savottamiesten lähdöstä, kun veli - Paavo, sanoi minulle, että eiköhän lähetä Rovaniemelle. Ei minua tarvinnut kahta kertaa pyytää, olin heti valmis kaveriksi kuin partiopoika. Reput pakattiin jälleen kerran - sellaistaahan se reppumiehen elämä on – sukset myös mukaan kun on talvisavotoista kyse.

Seuraavana aamuna noustiin postiautoon, jonka pääteasema oli Rovaniemi. Monta tuntia sai istua autossa ennen kuin kauppalan valot alkoi vilkkua edessäpäin. Lopulta bussi parkkeerasi linja-auto aseman vierelle. Talvinen, hyinen viima iski kasvoihin, kun poistuimme bussin lämmöstä pihalle. Kiireesti otimme matkatavarat mukaan ja marssimme parakin suojaan, sää oli todella kylmä. Vanha sota-aikainen parakki toimi tuolloin linja-autoasemana, samalla se oli myös työnvälitystoimisto. Tuntui kuin olis tullut villin lännen kapakkaan, reppuselkäisiä miehiä liikkui ryhmissä ja yksikseen, kenelläkään ei tosin roikkunut revolveri vyötäröllä - puukko roikkui kuitenkin useamman tuppivyössä. Työnnyttiin siitä sitten elämän luukulle, lämmintä juomaa piti saada - kahvi oli vielä silloin kortilla, niin sanottua verokahvia oli kyllä saatavilla - joten se tuntui kovin tyyriiltä. Oli tyytyminen miedompiin juomiin, hyvin se teekupponenkin lämmitti. Muutama tunti siinä katseltiin ja kuunneltiin parakin elämän menoa - mustalaiset toimivat lestin heittäjinä - ei haitannut vaikka järjestyspoliisi yritti pitää tiukkaa valvontaa.

Joulun pyhien jälkeen tarvittiin paljon hakkuumiehiä eri savotoille, värvärit liikkui ahkerasti miesjoukoissa, kyseltiin kaikenlaista työhön liittyvää asiaa. Kun sitten sopimus tehtiin, lähti mies tai pari, kolmannen matkaan. Kohta lähestyy meitä eräs hevosmiehen näköinen kaveri, karvalakki korvilla ja alkaa tarinoida, että Yli- Namman kylässä on tukkisavotta ja siellä tarvitaan hakkuumiehiä, kiinnostaako sellainen homma. Mitäpä siihen, kun taksat ovat oikeat ja kortteeri hyvä, mennään katsomaan. Hieman jännitti

nuorta miehen alkua tällainen touhu, mutta eipä siinä sitten muuta, kuin kampeet Inariin lähtevää bussiin ja menoksi, hieman oli ristiriitaiset tunteet, kun bussi porhalsi yhä kohti pohjoisia kairoja.

Parituntia istuttiin jälleen bussin penkillä, kunnes oppaamme soitti summeria ja bussi pysähtyi erään talon kohdalle, jonka yhtiö oli vuokrannut savottamiesten käyttöön. Ilta oli jo pitkällä, työntyessämme sisälle lämpöiseen, hieman kostealta tuntuvaan kämppään. Talossa majaili kymmenkunta savottamiestä, hevosmiehet mukaan lukien, oli myös ruokaporukka, saatiin heti murua rinnan alle. Kunnon ruokaa olin saanut viimeksi edellisenä päivänä, että kyllä siinä meni peruna jos toinenkin kurkusta alas.

Ruokailun jälkeen tarinoitiin ja tehtiin tuttavuutta jo talossa majailevien kavereiden kesken. Pian kuitenkin alkoi silmäluomi tuntua raskaalta, kysyinkin hevosmieheltä, että mihin paikkaan reppu laitetaan. Hän näytti tyhjää punkkaa seinän vierustalta ja toi vielä viltin jos vaikka kylmä sattuisi tulemaan. Laitoin selkärangan vaakatasoon ja vedin viltin peitoksi. Käväisi mielessä, että onkohan siinä peitossa täitä, onneksi Uni-Jussi vei mennessään, enkä ehtinyt turhia asioita miettimään. Seuraavana aamuna heräsin aamuruokailun aikaan, olin nukkunut kaksitoista tuntia yhtä soittoa. Tunsin itseni hyvin levänneeksi, voisi vaikka siltä istuimelta lähteä lyömään tukkipuita kumoon. Käristys ja perunat oli aamuruokana, sen jälkeen odoteltiin päivän valkenemista, että päästään metsään palstaa katsomaan. Näillä leveysasteilla sitä saakin odottaa tovin, itäsuunnalla alkoi harmaa kajo hiljalleen kirkastua, kun savotan kymppi saapui paikalle.

Lämmintä päälle ja sukset jalkaan, sitten kymppin perään sivakoimaan. Suksilatu mutkitteli vaaran rinnettä ylöspäin, ainakin pari kilometriä oli nousua. Vihdoin kymppi pysähtyy, kun eteen tulee louhikkoinen alue. Tulimme tukkipalstan nurkkapaalulle, siitä oli pilkotus seuraavalle nurkkapaalulle, noin 150m leveä alue, harvaa, kitukasvuista näreikköä, lunta lähes metri, ei oikein innostanut. Kymppi sanoi vain, siinä on annon raja, ottakaa tai jättäkää.

Mietitään iltaan asti, mitä tehdään, silloin oli vara valita, ei ollut työpaikoista puutetta siihen aikaan. Lähdimme siitä sivakoimaan kämpälle, naapurin palstatietä hiihtäen. Vastaantulijoita ei ollut, koska hevosmies nosteli parhaillaan tukkeja reenpankolle hakkurin kanssa. Rinne oli loivaa myötäistä aluksi ja alku sujuikin hyvin, kunnes rinne jyrkkeni ja vauhti kiihtyi kuin formulakisojen lähtöstartissa. Nyt sitten mentiin eikä meinattu - taisi Olgan poika saada kylmää kyytiä. Tieura oli karhea, joten keli oli mitä parhain. En olisi ikinä uskonut, että tavallisilla suksilla, remmisiteillä varustettuna, selvisin kunnialla alas, oli siinä niin monta töyssyä ja monttua, väliin yhdellä suksella, väliin ilmassa, lopulta rinne loiveni, että laskettelu muuttui hallituksi. Pyyhin vesiä silmistä ja kurkistin taakse, kuinka veli – Paavo selviää rinteestä. Hyvin näytti selviävän, sauvat heiluivat kuin tuulimyllyn siivet, aikalailta holtittomalta laskettelu näytti, mutta kunnialla alas asti. Lähes samaa vauhtia tulimmekin kämpän pihalle.

Näin holtitonta mäenlaskua en ole myöhemminä vuosina harrastanut. Iltaan mennessä selvisi, ettei tämä paikka ole meidän työmaa, lähdimme aamulla takaisin Rovaniemelle uusia tuulia haistelemaan. Tuskin ehdimme bussista pysäkillä, kun kaksi miestä tulee kyselemään, että kiinnostaako tukkisavotta. Tarvitaan kaksi hakkuumiestä, kolmannelle kaveriksi. Savotta oli Mäntyjärvi nimisessä kylässä, tai sen lähetyvillä. Sinne on matkaa Sinetästä kolmekymmentä kilometriä Pelloon päin. Jälleen oli bussimatka edessä, meidän pysäkki oli kyläkaupan luona Mäntyjärvellä, siitä sitten matka jatkui hevoskyydillä savottakämpälle. Se on taasen uusi tarina.

Matkamuistoja 55 v, takaa, Upi

Aitto-ojan kalaveden osakaskunnan hinnasto, lupamyyjät ja yhteystiedot kaudella 2007 - 2008

Sukunimi	Etunimi	Osoite	Puhelin
Luusua	Mirja	Aintiontie 42	040 - 5114535
Illikainen	Kalevi	Siuruantie 1244	0400 - 344181
Nissi	Martti	Ranuantie 1319	041 - 4725535
Stenius	Mertsi	Sarakyläntie 177 C	0400 - 663 961
Piri	Matti	Vanhalantie 38	044 - 038 1193
Pihlaja	Simo	Puurusentie 44 B	040 - 500 8762
Kuha	Seppo	Siuruantie 1273	040 - 510 7632
Ylikoski	Pirkka	Siuruantie 899	040 - 731 4430
Oravainen	Kari	Siuruantie 764	050 - 3027260
Livojoen leirintäalue		Ranuantie 1405	041 - 4725535
Neste Pudasjärvi		Pietarilantie	08 - 822 522

Lupahinnasto ja rajoitukset vuonna 2007. Voimassa 15.4.2007 - 15.4.2008.

Osakkaat	Euroa
Pyydysmerkki (verkkojen määrä enintään 8kpl)	2
Vapakalastus/koko kesä	10
Koukkupyynä: iskukoukut sallittu 10kpl/talous ravustus (mertoja 20kpl / hlö)	sis. Ostettuihin luipamaksuihin 0,20
Tuulastus (Aittojärvi, lammet ja joen suvantopaikat)	sis. Ostettuihin luipamaksuihin
Vesilintujen metsästys	sis. Ostettuihin luipamaksuihin

Vieraat

Pyydysmerkki (pyydyksiä enint. 4kpl)	5
<i>Vapakalastus:</i>	
1 vrk	10
1 kuukausi	15
kalastuskausi 2007-2008	20
<i>Vesilintujen metsästys</i>	
1 vrk	10
1 kuukausi	15
koko syksy	20

Pyyntirajoitukset

Hauen kutuaikana verkkoja enintään 5kpl/talous, silmä vähintään 40mm
Hauen kutuaikana isorysäpyynti kielletty (myös osakkailta)
Koukkupyynti kielletty 10.4. - 31.5. välisenä aikana
Pilkkiminen kielletty niva- ja koskipaikoissa (kalastuslaki)
Taimenen alamitta 45cm Harjuksen alamitta 35 cm

Rauhoitusalueet

Hauen kutuaikana Aittojärven Närhilahti
Kalojen istutuspaikat Livojoessa 0,5 km istutuspaikasta molempiin suuntiin 10 vrk:n ajan istutuksesta, kuitenkin enintään 18.6. saakka.

Aitto-ojan kalaveden osakaskunnan kalastusalue

Livojoki vääränkoskelta Iijokeen, Härmänjokea (Iijoen haara) noin 0,5 km ylävirtaan. Aittojärvi, Aitto-oja, Puoli Etelälampea, Eteläoja, Lauttasenlampi, Lauttasenoja, Vellisenlampi, Kankaisenlampi, Matalalampi, Pieni Viianlampi, Närhilampi, Närhioja, osa Vasikkalampea, osa Ritvanojaa, Taivallampi, Pikkukataisenlampi, Voilammet, Voilamminoja, Männikönlampi, Takalampi, Saarilampi ja osa Aintionjaa.

Lentopallon nuorisoleiri

Viimekesänä järjestimme PuU:n lentopallojaoston ja Livokkaan toimesta nuorille tytöille ja pojille tarkoitetun lentopallopainotteisen viikonloppuleirin. Silloin leiri alkoi lauantaina ja loppui sunnuntaina. Tervosen Kaukon ja Mustosen Tarmon vetämä leiri oli niin onnistunut ja suosittu, että toivottiin tulevan kesän leirille yhtä lisäpäivää.

Tässä on pidetty asiasta ja ajankohdasta käyty neuvotteluja ja tultu siihen tulokseen että leiri pidetään viimevuotiseen malliin heinäkuun viimeisenä viikonloppuna, mutta siten että paikalle tullaan jo perjantai- iltana. Majoitushan on koululla, mutta Kauko pyysi kertomaan myös sen, että mikäli joku haluaa mennä kotiinsa tai mökilleen öiksi, niin kaikin mokomin. Leirin ikähaarukka on noin kymmenestä vuodesta noin viiteentoista vuoteen.

Mukaan toivotaan jo lajin parissa olleiden lisäksi täysin uusia tyttöjä ja poikia asuinpaikkakunnasta riippumatta!! Ilmoittautumisohjeet löytyy mm. tämän sivun alalaidasta ja tuonnempana sivulta www.pudasjarvenurheilijat-lentopallo.com.

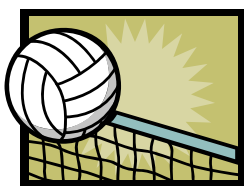
Kyläsarjan tapaan myös tuo nuorisoleiri on sellainen, mihin **toivotaan yleisöä paikalle**. Siispä ollaanpa porukalla mukana näissä tapahtumissa.

Viimekesänä oli leirin kanssa samaan aikaan ensimmäinen Livo-beach. Aika näyttää että onko se nytkin samaan aikaan. Mielestäni ja monen muunkin mielestä se oli silloin onnistunut ratkaisu, mutta aika näyttää miten tulevana kesänä.

Pidetään Livon viirit korkealla ja hymy herkässä!

Kokko Timppa

Nuorten lentopallopainotteinen kesäleiri

- Livon koululla alk. pe 27.7. klo 17.00, päättyen su 29.7. noin klo 16.00
- Hinta 25 €/hlö; sis vakuutuksen, pe - su päiväruoat, ilta- ja aamupalat, iltamakkarat, suihkun ja majoituksen (omat petivaatteet mukaan)
- Myös kyläläisten ja mökkiläisten lapset mukaan, halutessa voi yöt viettää kotonakin
- Kaikki – 93 - 98 syntyneet tytöt ja pojat taidosta ja asuinpaikasta riippumatta mukaan
- Lentopallon alkeita, pelejä, yhdessäoloa, uintia, makkaranpaistoa, ym. ym.
- Vaihtovaatteet ja peseytymisvälineet sekä reipasta mieltä mukaan
- Ilmoittautuessasi ilmoita henkilötunnus vakuutusta varten sekä lapsen, että huoltajan puhelinnumero
- Ilmoittautumiset ja tiedustelut 23.7. mennessä; Kauko Tervonen puh. 040 - 5712457

Järj. Livokas Ry ja PuU/LP-jaosto

Linnunpönttötalkoisiin

Penkoessani laatikoiden pohjia, käsiini eksyi vanha lappunen, jossa on linnunpönttöjen mittoja. Ajattelinpa laittaa ne tähän syynättäväksesi, ajatuksenani se että väsäisit tai kehottaisit ystävääsi väsäämään sinulle pöntön.

Mulla piti olla vielä toinenkin lappu, jossa on mittoja isommillekin asukkaille, mm. telkälle ja pöllöille. Se lappu ei nyt osunut käsiini, joten tyydytään nyt näihin pienempien sirkuttajien asuntojen mittoihin. Mitathan on tietysti vain suuntaa-antavia. Eipä ne luonnonkolotkaan liene niin standardien mukaisia!

Itse innostuin 70-luvun alkupuolella tekemään pönttöjä, kun keskikoulun biologian kirjassa oli mitat niihin. Tein talitiaisen pönttöjä ja erityisesti kottaraisen pönttöjä. Kottaraisia oli tuolloin vielä runsaasti ja pesiminen varmaa. Minulla oli kymmenkunta pönttöä ja usein niissä kaikissa pesi kottarainen. Kottarainenhan ei ole reviirilintu, joten pönttöjä saattoi ripustaa vierekkäisiinkin puihin.

Talitiaisen pöntöistä luin jostain kerran ohjeen että niitä ei kannata ripustaa sataa metriä likemmäs toisiinsa, johtuen juuri tuosta kiivaasta reviirikäyttäytymisestä. Näinhän se on joillakin yksilöillä ihmiskunnassakin, valitettavasti.

Kottaraisella ja tintillä on vielä sekin ero, että tintti ei siivoa keväällä asuntoaan edellisen vuoden pesätarpeista ja kottarainen siivoaa. Tosin kottaraisia ei juuri nykyään ikävä kyllä näe. Monenlaisia arvailuja niiden katoamisesta on alkaen niiden lentämisestä öljynporaushommista tuleviin liekkeihin, ympäristömyrkkyihin, niiden verkkopyyntiin. Maatalouden muutokset lienevät kuitenkin yksi merkittävä tekijä. Sanovatpa tuolla etelämpänä niiden joutuvan myös ihmisen ruokalistalle.

Kottaraisen tilalle on nykyvuosina tullut runsaslukuisena kirjosieppo, joka pesii talitiaisen kanssa samankokoisiin pönttöihin. Vaikka se on tiaista pienempi, on se niin kärtyyisä että saattaa hätää jo pesimisvaiheessa olevan tiaispärin evakkoon.

Minulla oli tapana Livolla asuessani puhdistaa keväisin kaikki pöntöt. Helmikuussa – 78 astuessani armeijan harmaisiin minulla jäi homma tekemättä. Niinpä soitin kotiin että joku hoitaisi puolestani homman. Tästä olen saanut kuulla vielä tänäkin päivänä siskoltani Tertulta, että sinä olit huolissasi vain linnuista, kotiväestä et ollut niinkään kiinnostunut!

Laitanpa nyt kuitenkin tähän näitä mittoja joita tuossa lappuksessa on:

	Kirjosieppo, Sinitiainen, Kuusitiainen	Talitiainen, Kirjosieppo	Kottarainen, tervapääsky Käenpiika
Korkeus	25cm	30cm	35cm
Aukon etäisyys katosta	7cm	8cm	8cm
Lentoaukon halkaisija	2,5cm	3,2 cm	5cm
Pesäkolon halkaisija	10cm	10 - 12,5 cm	12,5 - 15 cm

Kokko Timppa

Livon pilkkikilpailun tulokset

Jälleen kerran Livolla pilkittiin ja hiihdettiin helmikuuisessa pakkassäässä. Pilkkijä oli yhteensä 32 kpl, joiden saalis jäi edellisvuosista poiketen hieman köykeisemmäksi. Pilkkijien istuskellessa jäällä narraamassa kaloja, lapset hiihtelivät kilpaa ja huvittelivat ajellen pienellä mönkijällä.

Miehet

1. Laajala Asko 704 gr
2. Tuhkanen Kari 235 gr
3. Huttu Seppo 190 gr
4. Kangas Juha 112 gr

Nuoret

ei saalista, sijoitukset ratkaistiin arvalla

1. Joni Puhakka
2. Niko Laakkonen
3. Moona Harju

Naiset

1. Kohtala Sirkka 914 gr
2. Kokko Sirkka 642 gr
3. Falck Aino 70 gr
4. Laajala Sisko 65 gr
5. Kumpumäki Tuula 48 gr
6. Uusi-Illikainen Susanna 45 gr
7. Lehmikangas Katri 40 gr

Veteraanit

1. Kukka Alpo 757 gr
2. Takkinen Ensio 715 gr
3. Kokko Usko 105 gr
4. Stenius Pentti 53 gr

Kaikkien osallistuneiden kesken arvottiin dvd-soitin, arvonnan voitti Leo Lopakka.

Lasten hiihtokilpailujen tulokset

2 - 4 vuotiaat

1. Juho Ojala 0,51
2. Juho Puhakka 2,51

Pojat 1 - 2 lk.

1. Sakari Puhakka 2,02
2. Elias Tuohimaa 2,44

Tytöt 5 - 6v.

1. Iida Karppinen 2,29
2. Johanna Puhakka 3,42

Tytöt 3 - 4 lk.

1. Anne Puhakka 1,23
2. Marjo Niskasaari 2,00

Pojat 5 - 6v.

1. Matias Tuohimaa 6,32

Pojat 3 - 4 lk.

1. Veikka Illikainen 1,42
2. Ossi Puhakka 1,43

Tytöt 1 - 2 lk.

1. Sara Lundqvist 1,42
2. Carita Lundqvist 1,46
3. Moona Harju 1,59
4. Satu Niskasaari 2,29

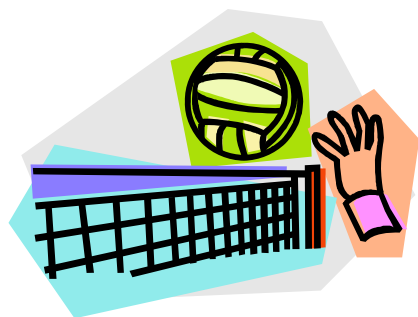
Tytöt 5 - 6 lk.

1. Outi Juutinen 1,14
2. Karoliina Puhakka 1,21

Pojat 5 - 6 lk.

1. Tuomo Niskasaari 1,39

Kyläsarja

Tuleva lentopallon kyläsarja pelataan lauantaina 21.7. klo 9.00 alkaen. Siirtoon päädyttiin sen vuoksi että ei ole oikein järkeä järjestää jalka- ja lentopallon kyläsarjoja samana viikonloppuna. Tästä epäkohdasta on ollut ihan riittävästi keskusteluja jo vuosien ajan. Päädyttiin siis siihen että kokeillaan lentopallon kyläsarjan osalta siirtoa. Aika näyttää että onko se onnistunut veto.

Viimeksi oli Livolta mukana peräti kolme joukkuetta; yksi naisten ja kaksi miesten sarjassa. Kuuluipa jopa vinkkejä siitä että tulevalle kesälle voisi joukkueita tulla Livolta vielä lisääkin!!! toivottavasti näin! Entiseen malliin toivotaan joukkueita mukaan myös paikkakunnan ulkopuolelta. Viimeksihän meillä oli naisten sarjassa kaksi joukkuetta Tupoksesta ja miesten puolella Muhoksen perukoilta.

Se että joukkuemäärä oli viimeksi jo toisella kymmenellä, tarkoittaa sitä että meillä pitäisi saada yksi kenttä lisää entisten rinnalle! Sen teko ei ole iso homma, mutta homma kuiteskin. Samoin siellä metsän reunassa oleva vanha nurmikenttä kaipaisi kesän aikana ruohonleikkuuta. Miten on näin EU-aikana että saako sieltä ottaa joku isäntä vasikoilleen iltapalaa ja syökö EU-vasikat tuommosta luonnonheinää? Paljon tällaisia ja muitakin asioita on pyörinyt tuolla pääkopassani lyhyen talven aikana.

Niin peruslivolaiset, mökkiläiset kuin muutkin jotka haluavat pelata tulevassa kyläsarjassa Livon naisten joukkueessa ilmoittautuvat Kärpän Pirjolle hyvissä ajoin. Näin saadaan yksittäisiä pelaajia mukaan. Pirjon yhteystiedot löytyy tämän lehden kyläsarjailmoituksesta.

Siitä mistä olen jo etukäteen mielissäni tulevan kyläsarjan suhteen on Livokkaan tekemät olosuhteet koulun tilojen osalta ja Livon Maa- ja Kotitalousnaisten loihtimat herkut nautittavaksi pelien lomassa. Meinaapa jo kurkku pyöri sutia.

Kokko Timppa

Lentopallon kyläsarja

- Livolla la. 21.7. klo 9.05
- Miehet ja naiset (ei rajoituksia)
- Livon naisten joukkueeseen tulijat; ilmoittautukaa Pirjolle p. 040 - 5794639
- Lohikeitot sun muut eväät
- Uimaranta ja suihkut
- Kisatanssit
- vuoden kylä 2003 tarjoaa parastaan
- ilmoita joukkueesi hyvissä ajoin ruoka- ja kenttämäärien takia!!!
- Paikalle toivotaan runsaasti joukkueita, kuten myös yleisöä!!!
- **Tervetuloa** kaikki tähän lämminhenkiseen kaikenkansan tapahtumaan!!!
- Ilm. 19.7. mennessä; Kokko Timppa puh. 040 - 570 1950

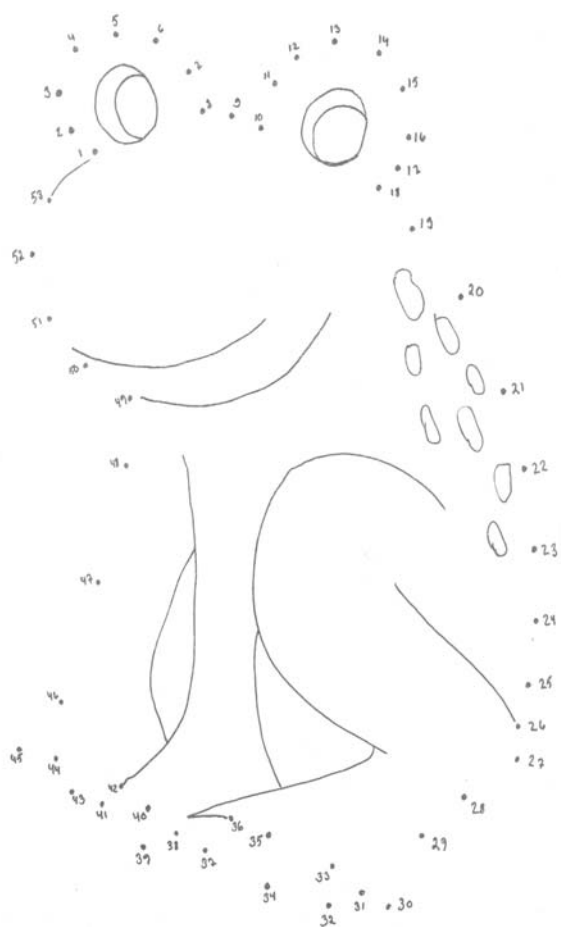
Järj. Pudasjärven kaupunki , Livokas Ry ja PuU/Lp-jaosto.

LASTENNURKKA

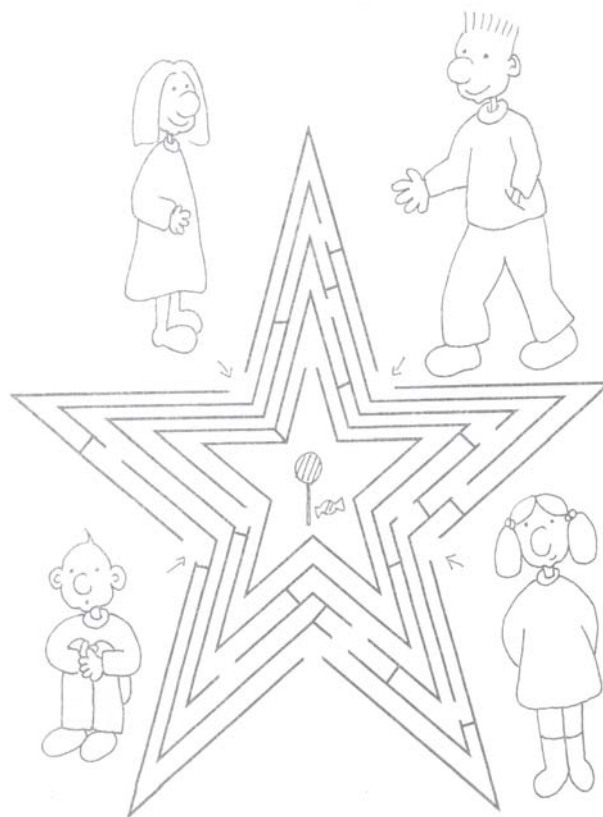
PIIRRÄ PISTEESTÄ PISTEESEEN

Saat selville mikä eläin lähtee myös liikkeelle, kun kevät tulee, väritä kuva.

KUKA SAA NAMUT?

Maija ja Matti, Erkki ja Elsa kisailevat kuka osaa ensiksi namujen luo. Kirjoita ensin kuvaan lasten nimet. Elsalla on sapa-rot ja Matilla siilitukka. Jäljelle jää vielä Erkki ja Maija, arvaatko heidätkin kuvas-
ta. Vedä viivalla kuka pääsee perille namu-
jen luo.

Kevät tuli,
lumi suli.
Puro pani puli puli.
Aurinkoista kevättä kaikille!

Hierontaa

Puhakan Puristuksen Livopäivät:

Maanantai	21.5.	klo 10 – 19
Tiistai	22.5.	klo 9 – 18
Keskiviikko	23.5.	klo 9 – 17

Maanantai	11.6.	klo 10 – 19
Tiistai	12.6.	klo 9 – 18
Keskiviikko	13.6.	klo 9 – 17

Maanantai	16.7.	klo 10 – 19
Tiistai	17.7.	klo 9 – 18
Keskiviikko	18.7.	klo 9 – 17

Maanantai	13.8.	klo 10 – 19
Tiistai	14.8.	klo 9 – 18
Keskiviikko	15.8.	klo 9 – 17

Hieronnat maksavat edelleenkin vain:

▪ osahieronta (30 min)	12 €
▪ puolihieronta (50 min)	20 €
▪ kokovartalohieronta (90 min)	35 €

Ajanvaraukset voitte tehdä Livokas ry:n kautta (p. 08 – 823 164), käymällä Livokkaan kioskilla tai soittamalla suoraan minulle (p. 040 – 592 3292).

Anne

Puhakan Puristus

Hierojamme Anne Puhakka on avannut tämän kevään kuluessa Ouluun omat toimitilat. Puhakan Puristuksen tilat löytyvät Hallituskadulta Rion talosta. Anne on kyllä luvannut, että hän ei edelleenkään unohda meitä livolaisia, vaan kulkee jatkossakin kerran kuukaudessa ”muokkaamassa” meitä.

Annen hieno toiminimi on saanut lehtien palstoillakin jo kiinnostusta. Vähän aikaa sitten Kalevan PeTo-liitteessä kerrottiin erikoisista yritysten nimistä ja tietysti Annen hieno toiminimi oli saanut toimittajankin huomion. Toiminimen nimi onkin kyllä hyvin Annen ”näköinen”.

Ilmoitustaulu

- ✓ Seuraava Livon Sanomat ilmestyy elo - syyskuun vaihteessa. Jos haluat kirjoituksesi yms. lehteen, toimita se Tietotuvalle tai Minnalle **HEINÄKUUN** loppuun mennessä. Toivoisimme juttujen tulevan ajoissa lehden teon helpottamiseksi. Jos Sinulla on jotain kysyttävää, ota yhteyttä Minnaan.

- ✓ Suoramyyntin tilityspäivät sekä kirpputorin vaihto- ja tilityspäivät ovat kesällä 2007 jälleen kahden viikon välein: **to 17.5., la 2.6, la 16.6., la 30.6., la 14.7., la 28.7., 11.8. sekä 1.9.** Pieniä muutoksia voi vielä tulla. Kannattaa tarkistaa ilmoitustauluilta tarkat päivät. Lisätietoja sekä varauksia kirpputorille ja suoramyyntiin voit kysellä Minnalta (040 - 504 9663).

- ✓ Saatavilla edelleen:

- reseptikirja 3 €
- aikuisten T- paidat 12 €
- lasten T-paidat 10 € (vain koko 150/160)
- Livon historia – kirja *Elettiin sitä ennenni – Livon kylän neljä vuosisataa* 30 €

- ✓ Jos muutat, niin ilmoitathan myös uuden osoitteesi Livokkaalle. Näin lehtesi osaa paremmin perille.

- ✓ Livon Sanomien jakajat lähettävät terveisiä, että erityisesti Kurenalla olisi tärkeää, että postilaatikoissa olisi täydelliset osoitteet tai nimet, jotta maallikko-postinjakajienkin olisi helpompi jakaa lehdet oikeisiin postilaatikoihin.

- ✓ Saamme koululle kesäksi töihin vuoden tietotuvalla työskennelleen Jarmo Laurin. Jarmo aloittaa toukokuun alussa ja hänen työpestinsä kestää elokuun loppuun saakka. Koska saamme koululle näin vahvan miehityksen (Sirpa, Markku ja Jarmo) kesäksi, Livokas ei valitettavasti työllistä tonnityöläisiä ollenkaan koko kesänä. Myöskään sunnuntaitalkoita kioskinmyyjänä tästä syystä tulevana kesänä meidän ei tarvitse tehdä.

- ✓ Nyt olisi mahdollisuus hankkia Livokkaan logolla oleva veritytelypuku. Logo tulee olemaan takin selkämyksessä. Memphis Tracksuit - verkkari on ribstop materiaalista, jossa on Sand-Tech Dry ominaisuudet. Ominaisuudet auttavat kuljettamaan kosteuden pois alapuoleiselta kerrokselta ja pitää sinut kuivempana pitempään. Verkkareissa on sekä takissa että housuissa kaksi etutaskua ja mesh-verkkovuori sekä vetoketju lahkeessa. Koot S – XXL. Puvussa löytyy myös lasten koot. Materiaali 100 € polyesteria. Väri vaihtoehtoja on neljä: sini-vaalea, musta-vaalea, musta-punainen sekä keltainen/navy.

Pyrimme saada näytille koululle ainakin yhden verkkapuvun. Mikäli olet kiinnostunut tilaamaan puvun, pistä nimesi, kokosi ja verkkapuvun värisi koululle olevaan listaan 31.5.2007 mennessä. Puvun hinta on 50 euroa.

Palveluita

Maan-, soran- ja puunajoa, lumitöitä

Yrjö Perttu 08 – 836 641, 0400 – 917 950

Sisustus(laatoitus)- ja kirvesmiestyöt, puunajo, polttopuuta

Jarmo Puhakka 08 – 836 646, 0400 – 805 601

Kaivuri- ja lumityöt, taksi

Urpo Perttu 08 – 836 629

Poronlihaa

Eero Niemi 08 – 836 622, 040 – 511 9266

Rakennuspiirustukset (mökkit, saunat, asuinrakennukset)

Eero Niskasaari 08 – 836 616, 0400 – 243 158

Hiusten leikkaus, hunajaa

Anni-Inkeri Törmänen 08 – 836625, 040 – 545 7162

Sahaus, puutavara, polttopuut, muhat, puunajo

Kauko Juutinen 08 – 836 645, 0400 – 294 454 Tarmo Tolonen 0400 – 188124

Mullinlihaa, traktorityöt

Pekka Törmänen 08 – 836 619, 040 – 535 5834

Livojoen leirintä

Martti Nissi, Ranuantie 1405, 08 – 836 675

Mansikoita, perunoita

Hannu Nissi 08 – 836 667

LVI- työt

Urpo Uusi-Illikainen 08 – 836 601 Esa Uusi-Illikainen 0400 – 697 176

Mansikoita

Niilo Kokko 08 – 836628

Leivonnaisia, kakkuja

Ulla Salmela 040 – 526 1897

Saha- ja höylätavaraa, polttopuuta

Arvo Laakkonen 040 – 5491348, 08 – 836636

Hierontaa

Koulutettu hieroja Anne Puhakka 040 – 592 3292

Livolla tapahtuu

Ti 1.5.2007 klo 12 - 16

Vappuhulinat Livon koululla

Su 13.5.2007, lähtö Livon koululta klo 12

Äitienpäivä Piipposen pirtillä ja Jäkälävaarassa

La 19.5.2007, lähtö Livon koululta klo 8

Livolaisten Erämessureissu Ouluun

Ma 21.5. – Ke 23.5.2007

Hierontaa Livon koululla

Ti 29.5.2007 12 - 14

Terveystieteiden vastuu Livon koululla

Ti 29. 5. – Pe 1.6.2007

Karhunveistoviikko Livon koululla

Su 3.6.2007 klo 13

Kesän aloitushartaus Livon koululla

Ma 11.6. – Ke 13.6.2007

Hierontaa Livon koululla

Su 17.6.2007, lähtö Livon koululta

Livon rauhanyhdistyksen kesäretki

Pe 22.6.2007 klo 23

Juhannuskokko Livon koulun rannassa

Ti 26.6.2007 12 - 14

Terveystieteiden vastuu Livon koululla

Ma 16.7. – Ke 18.7.2007

Hierontaa Livon koululla

La 21.7.2007 alkaen klo 9

Lentopallon kyläsarja ja kesäpäivä

La 21.7.2007

Tanssit seurojentalolla

To 26.7.2007 klo 19-21

Yleiset onkikilpailut Livon koululla

Pe 27.7. – Su 29.7.2007

Lentopalloleiri Livon koululla

Ti 31.7.2007 12 - 14

Terveystieteiden vastuu Livon koululla

La 4.8. – su 5.8.2007

Livon kesäseurat Livon koululla

Ma 13.8. – Ke 15.8.2007

Hierontaa Livon koululla

Su 26.8.2007 klo 10 lähtö Livon koululta

Tutustuminen Rytivaaran autiotupaan Syötteen maisemissa.

Ti 28.8.2007 12 - 14

Terveystieteiden vastuu Livon koululla

Muistakaa seurata ilmoitustauluja sillä tapahtumakalenteri elää jatkuvasti!

*Aurinkoista kesää kaikille
kyläläisille, mökkiläisille ja
Livon Sanomien lukijoille!*

